

שיחות קודש

שיעורים בספה"ק 'מאור עינים'
שנמסרו ע"י ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פנחס – תשפ"א

©

כל הזכויות שמורות
אין להעתיק ללא אישור
בכתב מהמוציא לאור.

טלפון להערות ותיקונים:

0527673016

או במייל:

5701555@okmail.co.il

פֶּכוּן

נתגבות החסידות

ספינקא

רחוב הרב יעקב

לנדא 11

בני ברק

הקונטרס יצא לאור

על ידי הרב יצחק טווערסקי
שליט"א

פּרשת פּנחס..... ז

שׁיעור א'..... ז

- ז..... חיים נקרא שאדם חי עם הקב"ה
- ז..... יש מצב שאדם עדיין חי אבל המוח מת
- ז..... אדם צריך שיהיה לו מודעות ואמונה שהוא חלק אלוקי ממעל
- ז..... הכל תלוי בנו ואנו יכולים לשנות כל דבר
- ז..... כל דבר אפשר לקחת לחיובי או לשלילי
- ח..... אדם צריך לדעת שגגב נולדת וגגב תמות
- ח..... הקב"ה שומר על האדם שלא יגגב
- ח..... אדם רוצה לפעמים רק לסלק את הרגשה הרע שלו
- ח..... לא הרחוב מלוכלך אלא אתה מלוכלך
- ט..... מה שבעלם עשה בפועל עבר במוח של משה דק שבדק
- ט..... אדם צריך לדעת שהוא מסוכן וצריך רחמים על כל דקה
- ט..... בלעם אמר שהוא מוכן לחיות עם הסכנה אבל למות מיד
- ט..... הניסיון מקדם אותך בעבודת השם ית'
- י..... הבחירה הוא האם לסבול או לא לסבול
- י..... חסד לפעמים הוא כדי לעשות ולפעמים לאי עשייה
- י..... הקנאה הוא לא בשביל לעשות אלא לא לעשות
- י..... פנחס קיבל את הכהונה רק אחרי הריגת זמרי
- י..... כל אחד נברא עם מורכבות אחרת מהשני
- יא..... יש עבודת האדם בחינת עולם שנה נפש
- יא..... בכל מעבר יש שם ניצוץ שרוצה להיגאל
- יא..... כל אדם שאני פגש הוא בכונה מהקב"ה

שׁיעור ב'..... יב

- יב..... רק על ידי הריגת זמרי נתכהן פנחס
- יב..... קושיות בפסוקים
- יב..... אדם יש לו כוח לשנות דברים
- יב..... כל מה שקורה בעולם שייך אלי
- יב..... אדם צריך לדעת לקחת אחריות על עצמו
- יג..... כל פעולה שעושים אנו מורידים בזאת שפע למטה
- יג..... ברגע שחוזרים לישר חוזרים להקב"ה
- יג..... הבעיות זה לא הבית אלא האדם
- יג..... אדם שחושב שהוא עושה עוצר בזאת השפע
- יג..... גוי אין לו השפעה ישירה מהקב"ה
- יד..... הקב"ה נמצא אתנו ואנחנו צריכים להתייחס אליו
- יד..... אדם שלא מתייחס להקב"ה הוא מנותק ממנו לגמרי
- יד..... כל הבעיות מתחילות שאין מי שיקשיב להם
- יד..... אדם צריך לתת ביקורת בונה ולא הורסת
- טו..... יש כוח בידו לייחד את עצמו עם כל הנבראים
- טו..... אדם צריך להתקשר כל כמה שעות הביתה
- טו..... אין כזה דבר נפרד מהקב"ה

ט	אדם שלוקח לעצמו שם מתחיל כל הבעיות
ט	אדם צריך לדעת שכל מה שעושה הוא מזיק לא רק לעצמו אלא לכולם
ט	העיקר להיות ישר ולא להתנתק מהשורש
טז	צריכים להיזהר לא להוציא הוצאות שאינם חיוניים
טז	בשבת יש ושמרו ויש לעשות
טז	אצל הקב"ה אין פרווה או שאתה חי אתו או שלא
טז	יהודי הוא יחיד בעולם אבל קשור לכולם
יז	צריכים להיזהר מציקים וכרטיסי אשראי
יז	הבעיות של כרטיסי אשראי
יז	צריכים לדעת שהכסף לא שלנו
יז	הטוב יורד לעולם השאלה הוא רק לאן זה הולך
יז	ברגע שיש חוסר יש דינים
יח	הכאב הוא סיבה ולא מציאות
יח	העיקר הוא בשבילי נברא העולם

שִׁיעוֹר ג'

יט	קושיות מאור עינים על עשרה מאמרות
יט	צריכים טוב ומיטיב בורא ונברא
יט	עבודת הנברא להכיר בהקב"ה בפועל ממש
יט	השכר שלנו הוא שאנו מחזירים כל דבר להקב"ה
כ	ברגע שמחזירים את המלכות אז לבדו ימלוך נורא
כ	אסור לפספס את הסיבה לבריאת העולם
כ	הקב"ה עשה את המינון הנכון כדי שיהא בורא ונברא
כ	אדם צריך לתת תפילה ולדעת שהוא לא יודע
כ	הקב"ה נתן לאדם להשיג קצת יחודו יתברך
כ	אחרי בריאת העולם אפשר להצביע שזה הקב"ה
כא	אחרי בריאת העולם נולד הבחירה
כא	העיקר הוא האמונה ולדעת שמתחת כל דבר יש הקב"ה
כא	לבנות נפש לוקח הרבה זמן וזה בישול איטי
כא	רק במלכות אדם יכול להתחיל לראות משהו
כב	במלכות לא מתבטלים ורואים את הקב"ה
כב	כל מקום שאדם נמצא שם הקב"ה רוצה אותך דווקא שם
כב	אם שולחים אותך לשם יש לך את הכוחות ואת הכישרונות לזה
כב	אדם יש לו צימאון כל הזמן להשיג יותר
כב	אנחנו צריכים להאמין שזה המהלך שהקב"ה נתן לנו
כג	הקב"ה עשה מינון מיוחד שיהיה ושלא יהיה
כג	המלאכים לא יכולים להשיגו כלל ושואלים איה מקום כבודו
כג	אדם צריך להאמין שיש הקב"ה בעולם ונאמן ליטול שכר
כג	אדם צריך להסכים שהמושג בא מאינו מושג
כד	אדם שמעליח בתפקיד יכול לקבל עוד תפקיד עוד יותר
כד	כמה זמן לוקח לאדם לתפוס שזה המהלך
כד	תכלית עשרה מאמרות הוא כדי שיכירו אותו
כד	אדם שחושב שהכל זה אני הוא לא מחובר עם הקב"ה

שיעור ד'..... כה

- כה..... כדי שיהא בורא ונברא היה חייב להיות צמצום אחר צמצום
- כה..... אדם שרק לוקח מתבייש מהחסד של השני
- כה..... אדם צריך לתת הרגשה שהוא מעריך מה שבניו עושים לו
- כה..... בלי כאב אי אפשר להגיע לשום מקום
- כה..... אנחנו על סולם או שעולים או שורדים אין אמצע
- כו..... להגיע לזה הוא רק על ידי הכנעה שפלות ואמונה
- כו..... לגוף לא עוזר הסברים כי הוא כולו רגש
- כו..... העיקר הוא הרצון ובוזה מצליחים
- כו..... מי שמאמין מקבל פרנסה בקלות
- כו..... כולם מאמינים רק השאלה במה אם בהקב"ה או בדברים אחרים
- כו..... אם המידה היה מתעורר בעזרה רוחניות אדם לא היה נמשך לזה כלל
- כו..... אדם שחי את הסכנה מגיע לראות כמה עוצמות יש לו שם
- כו..... בכל מידה צריכים ללכת לפנימיות שלו
- כו..... בלי הדוגמית לא היינו יודעים מה זה יראת ד' ואהבת ד'
- כו..... בן המלך שמח במכתב אביו
- כו..... בשבת צריכים לשמוח עם הפנימיות ולא עם החיצוניות
- כה..... הקב"ה מדבר אותנו כל יום בשבעים שפות
- כה..... הקב"ה נותן לנו כל דבר בצורה שהגוף יבין זאת
- כה..... הגשמי הוא כדי לסבך את האויב
- כט..... כדי להיכנס למלחמה צריכים אמונה
- כט..... על ידי השתוקקות והתבוננות אפשר להגיע להקב"ה
- כט..... אדם צריך לדעת באיזה כיוון הוא נמצא
- כט..... כל פעם מקבלים סיוע מפעמים הקודמים
- ל..... הקב"ה עשה את הצמצום בשבילך
- ל..... צריכים להיות את הסכנה ולא לזלזל בכללים
- ל..... העיקר הוא להפוך את הגשמי לרוחני
- ל..... אי אפשר לעזור לאדם אם הוא לא רוצה

שיעור ה'..... לא

- לא..... הצמצום הראשון היה כדי שהקב"ה יוכל להתגלות בעולם
- לא..... הצמצום השני היה להלביש רע על המידות
- לא..... דעת נקרא להכיר את התהליך של הקב"ה
- לא..... הקב"ה לקח ריזיקה כי אדם יכול לגשם עוד יותר
- לא..... תענוג רוחני הוא הרבה יותר מעצם גוף המעשה
- לב..... אדם צריך לזהות בכל דין שזה חסד
- לב..... הדינים הם לא מציאות אלא סיבה
- לב..... אדם צריך לקחת את הגאווה לד' מלך גאות לבש
- לב..... אדם שלוקח הגאווה לעצמו יכול להתרסק לגמרי
- לג..... אסור לאדם להתבלבל מקצת כסף שיש לו
- לג..... אלו שמחתנים צריכים להיזהר ביותר
- לג..... הסבל אדם בוחר לעצמו הניסיון לא
- לג..... אדם שחי עם הקב"ה הדינים הולכים ממנו

לג	אדם צריך לבקש מהקב"ה שזה לא ימשוך אותך כלפי מטה
לד	אדם שחי עם הקב"ה משפיע חסד עם כולם
לד	הקב"ה נותן לכל אחד את המקום המיוחד שלו
לד	אי אפשר להגיע ליראת הקב"ה בנקל
לד	אדם שיש לו אמונה בהקב"ה שום חיה לא יכול להזיק לו
לד	אנחנו נותנים את הכוח לשני להציק לנו
לה	אי אפשר להגיע ליראת ד' ואהבת ד' בלי העמצום
לה	אדם שחי עם הפנימיות הוא שולט על הכל ולא הגשמי עליו
לה	כאן דורשים עבודה של אמונה
לה	אדם שחי עם הקב"ה אז כל הזדמנויות באים אליו
לו	אדם צריך לדעת שהמפתחות בידו

פרשת פנחס

שיעור א'

יום ה' יד' תמוז פרשת בלק

חיים נקרא שאדם חי עם הקב"ה

איתא במאור עינים (ד"ה וידבר ד'). וידבר ד' אל משה לאמר פנחס בן אלעזר וגו' הנני נותן לו את בריתי שלום. המאור עינים יש לו מהלך כאן, דיש חיים ויש מוות, בפשטות חיים הכוונה שאתה חי ומוות נקרא שאתה כבר לא בין החיים. אבל המאור עינים מסביר שמוות הוא היפוך חיים אבל אינו הכוונה שמת באמת אלא הוא ממשיך הלאה לחיות אבל סאיז נישט געלעבט. כי חיים נקרא שאתה חי עם הקב"ה ואתם הדביקים בד' אלוקיכם חיים כולכם היום. אחד שחי עם הקב"ה בכל דבר זה נקרא חיים, אבל ברגע שאדם לא חי עם דע את אלוקי אביך ועבדוהו אז נכון שאתה חי אבל זה כלום, וכמו אדם שמחזיק פלפון ובינתיים זה עובד ויש לו בטרייה מלא, אבל אם הוא לא יחדש אותו עוד מעט זה ייגמר וכבר לא יהיה מצב לדבר יותר.

יש מצב שאדם עדיין חי אבל המוח מת

אותו דבר הקב"ה נתן לנו את הבחירה ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע. דהיינו זה לא מוות קליני הלב עובד הגוף פועל אבל המוח מת הוא לא עושה וחושב מה עליו לעשות, כל ירידה בעבודת השם זה בחינת מוות.

אדם צריך שיחיה לו מודעות ואמונה שהוא חלק אלוקי ממעל

וכדי לתקן את הנ"ל ולהתחיל לחיות אדם צריך שיחיה לו מודעות ואמונה שהוא חלק אלוקי ממעל ממש, ואדם צריך לדעת כל מה שהוא עושה כאן הוא לא עושה לעצמו אלא להמשך הדורות, מצד אחד אדם הוא יחיד בעולם והוא פרטי ומצד שני הוא כללי כי הוא מחובר לכלל היות שהוא חלק אלוקי ממעל ממילא הוא קשור לכלום, אי"כ כל פעולה שאדם עושה זה לא רק בפרט אלא גם בכלל, עשה מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, וח"ו להיפוך עשה עבירה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה.

הכל תלוי בנו ואנו יכולים לשנות כל דבר

אותו דבר בחיי יום יום, אדם שנכנס הביתה שמח אז כולם שמחים אדם שנכנס הביתה עצוב אזי כולם עצובים, אדם שנכנס לבית המדרש עם האף למטה אזי כולם עצובים ושואלים אותו מה קרה היום, אבל אחד שנכנס לבית המדרש שמח אזי כולם שמחים. אדם צריך לדעת שהכל תלוי בו והוא קשור לכלום והוא יכול לשנות את כולם.

כל דבר אפשר לקחת לחיובי או לשלילי

ודרשו רבותינו ז"ל בש"ס לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמרי. לכאורה מה הקשר בין פנחס לזמרי שהחליט להרוג אותו. אלא ר' אשר היה אומר שבאותו זמן ירד אש גדול משמים ויש מצב לקחת למוות שזה היה זמרי ויש מצב לקחת אותו למינוף ולהגיע להקב"ה ולמצב של

חיים שזה פנחס בקנאו את קנאתי. וכן בכל דבר שאדם עושה במשך חייו הוא יכול לעשות טוב ולחשוב ולדעת שלא הוא עושה אלא הקב"ה עושה, ומצד שני לעשות כדי לפרנס בניו ובנותיו הקטנים, וכמו שאמרנו שנים שצלו פסחיהם אחד אכל לשם מצוה והוא צדיקים ילכו בס' והשני אכל לשם תאבון לא לשם עבירה כלל רק לשם תאבון אבל זה כבר רשעים ישלחו בס'.

אדם צריך לדעת שגנב נולדת וגנב תמות

עד עכשיו דברנו בעשה טוב אותו דבר זה בסור מרע, אדם צריך לדעת שגנב נולדת וגנב תמות, ואם אתה לא גונב אזי הקב"ה שומר עליך כל הזמן, אפשר לא לגנוב ולחשוב שאני לא גונב ואפשר לא לגנוב ולדעת שזה הסיבות שהקב"ה שלח לי לא לגנוב, נכון שתכלית שניהם לא גנבו אבל הראשון הוא בעל גאווה ואין אני והוא יכולין לדור במדור אחד, זה שחושב שבעצם אני לא גנב אז הוא לא משתף את הקב"ה במה שהוא עושה וחושב שיכול לעשות כל דבר לבד, וזה שחי שבעצם הוא גנב וזה שהוא לא גנב זה הקב"ה ששומר עליו כל הזמן, אז בעצם הוא מכניס את הקב"ה בכל מה שהוא רק עושה.

הקב"ה שומר על האדם שלא יגנב

ר' אשר אמר שמשנה רבינו נכנס לבית המדרש יום אחד וראה את הצדקה פושקע מונח על השולחן, אבל הוא ראה אשר לומד בבית המדרש וממילא הוא לא יכול עכשיו לגנוב ומה עושים, מיד מוציא ג"כ גמרא גדולה ומתחיל ללמוד בקול, ובאמצע ראה שאשר יצא לצרכיו ומיד ניגש לבימה ורוצה לקחת את הכסף וללכת הלאה, ממש לפני שגמר לעשותו פתאום אשר חזר מצרכיו ולא ידע מה לעשות עכשיו. דהיינו המחשבה צריכה להיות שבעצם אני גנב ולמה אני לא גונב כי הקב"ה שומר עלי כל הזמן. עבודה שלנו הוא לראות את הקב"ה לא רק בעשה טוב אלא גם בסור מרע.

אדם רוצה לפעמים רק לסלק את הרגשה הרע שלו

אצל פנחס זמרי כתוב ואיש אשר יקח את אחותו חסד הוא, כל העינינים מסביב זה הוא חסד, רק לפעמים הקב"ה אומר לך לעשות ולפעמים לא לעשות. כשאדם דופק בדלת ומבקש צדקה אדם צריך לחשוב אז שלא הוא נותן צדקה אלא הקב"ה נותן לו את הכוח לתת צדקה, אבל יש גם הרגשה רע שהוא עומד בדלת ואני לא יכול לעזור לו, ואדם רוצה לסלק זאת ועושה זאת באמצעות חצי שקל ושקל ושקל ושקל, והעיקר לסלק את הרגשה הרע שלי. אבל העיקר הוא לדעת שלא אני הבעל צדקה הגדול בעולם אלא כשהשני דופק בדלת ומבקש צדקה בזה הקב"ה רוצה לגלות אצלי את מידת החסד שיש לי.

לא הרחוב מלוכלך אלא אתה מלוכלך

וכן בסור מרע עכשיו בימי הקיץ כשהולכים ברחובות ויש מלא ראיות אסורות היה ר' אשר אומר לא שהרחוב מלוכלך אלא אתה מלוכלך, וברגע שאדם חי שהוא בסיכון אז הוא יבקש העבר עיני מראות שווא, ואז הוא יודע שחייב עזר אלוקי ואז ואלמלא הקב"ה עוזרו לו אינו יכול לו, ואז אדם מגיע להכרה שיש הקב"ה בעולם ורואה את השגחה פרטית על כל צעד ושעל.

מה שבלעם עשה בפועל עבר במוח של משה דק שבדק

כתוב שבלעם ומשה רבינו היו באותו כיוון, ומה שבלעם הרשע עשה בפועל עבר במוח של משה רבינו דק שבדק. דהיינו משה רבינו היה חי שם את הפחד שצריכים עזר אלוקי לא ליפול שם, והיה מבקש את הקב"ה לא ליפול שם ואז לא היה נקודה אחד שלא שמע שם את הקב"ה והיה מצב של פה אל פה אדבר בו במראה ולא בחידות, והיה במצב של וכל ביתי נאמן הוא, נאמן נקרא שהוא מאמין בתהליך של הקב"ה, ימין ד' עושה חיל, מראים לך את השפל שלך לא כדי לקחת ממך אלא כדי לתת לך עוד יותר קשר בורא, וכל פעם שאדם נפגש עם הכישלונות שלך זה לא לקחת ממך ולא לשבור אותך אלא לתת לך עוד יותר כוח מעד עכשיו, דהיינו הקב"ה יודע שעכשיו אתה בכוחות שאפשר לשקף לך דברים אבל זה לא לקחת ממך אלא לתת לך דברים חדשים.

אדם צריך לדעת שהוא מסוכן וצריך רחמים על כל דקה

דהיינו בכל מצב שאדם נקלע לשם הוא יכול להסתובב בהכחשה כן הסתכלתי לא הסתכלתי וכן הלאה, או לעלות את המציאות שלי ולדעת שאני מסוכן ואז מבקשים רחמים מהקב"ה תעזור לי, ואז במקום לחיות בהכחשה נכנסים למצב של ואני תפילה, דהיינו ברגע שעולה לאדם את הסכנה שלו ואת הנפילה שלו ואת הכישלון שלו אצל משה רבינו זה היה מצב של תפילה ואני תפילה, אבל אצל בלעם ברגע שעלה לו את החולשה שלו מיד נשבר וכבר לא ידע מה לעשות עם עצמו, ואז אדם עסוק האם אני כזה או לא.

בלעם אמר שהוא מוכן לחיות עם הסכנה אבל למות מיד

כתוב תמות נפשי מות ישרים, בלעם אמר אני מוכן לדעת ולחיות את הסכנה שלי ואת החולשה שלי ולדעת שאני לא יכול כלום ואני חייב עזר אלוקי אבל מיד למוות דהיינו אני רוצה שהקב"ה יוכיח לי זאת שזה ככה באמת, אבל אדם לא מוכיח את עצמו עם הקב"ה אלא עם זה שמצליח או לא, אבל הרי אדם רוצה להיות מוצלח, וכל זמן שאדם לא מוכן לשנות מה נקרא מצליח הוא לא יגיע לשום מקום, הצלחה הוא מלשון וצלחו את הירדן לחלק לבקוע דהיינו לבקוע את החיצוניות ולא להישבר כלל ולהתחיל לחיות עם הפנימיות, וזה כמו תהליך בישול אם אתה מסתכל על זה באותו דקה זה לא נראה לך כלל שנהיה כאן משהו, אבל עד הבורק תראה שזה מבושל לגמרי, דהיינו כל הדבר זה הוא תהליך וזה לא בשנייה אחד.

הניסיון מקדם אותך בעבודת השם ית'

דהיינו כל פעם שעולה לך חולשה זה לא כדי לשבור אותך אלא כדי לתת לך עוד יותר, אבל אדם שלא מגיע לכל זה הוא כי הוא חי חיצוניות ובכמות אבל ברגע שאדם יתחיל לחיות באיכות ובפנימיות הוא יתחיל להעריך כל דבר קטן. אדם שנכנס למסעדה מוכן לחכות חצי שעה עד שהאוכל יהיה מוכן, לעומת זאת בבית אם האוכל לא מוכן מיד הוא מתרגז ואין עם מי לדבר, אדם צריך לדעת שאין מיד ומהר. דהיינו זה רק קידום בעניין ולא יותר מזה, כל פעם שאדם נמצא בניסיון הוא מקבל עוד קידום קטן להגיע להקב"ה, יש את הניסיון ויש את הסבל שהקב"ה שולח עם הניסיון, הניסיון בעצמו אדם לא יכול לבחור זאת ואיזה שיהיה לו הקב"ה נותן לאדם מה שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה ומתי שהוא רוצה, ואין לאדם שום בחירה בעניין כלל.

הבחירה הוא לסבול או לא לסבול

הבחירה של האדם הוא לסבול או לא, או להחליט שזה בא מהקדושה וזה מגיע למטרה, או שזה מגיע מצד הקליפה ולהחליט לשבור שם, משה רבינו לקח את הסבל ונבנה מזה משא"כ בלעם לקח את הסבל ונשבר שם ואמר תמות נפשי מות ישרים. ואמר שהוא לא מסוגל לעמוד מול עצמו. באידיש אומרים אם יש לך אתה שווה אם אין לך אתה לא שווה כלום. אבל אצל משה רבינו כל הסבל היה ואני קרבת אלוקים לי טוב, לי חשוב מאוד ואני קרבת אלוקים לי טוב, נכון שאולי אני לא יכול להיות יותר שיינע איד אבל אני רוצה קרוב ד' לכל קוראיו טוב לי כי עיניתי למען אלמד חוקיך, העיקר לקחת את הסבל למקום של למען אלמד חוקיך, והעיקר ללמוד לחיות עם הקב"ה בלי להבין ובלי להשיג כלל, וזה יותר שווה לי מהשלימות שלי כי האי שלימות שלי מביא אותי לשלימות של הקב"ה.

חסד לפעמים הוא כדי לעשות ולפעמים לא עשייה

דהיינו פנחס וזמרי היה להם בדיוק אותו ניסיון רק השאלה מה עשו עם זאת, זמרי מיד נפל שם כי כתוב ואיש כי יקח אחרותו חסד הוא יש דברים שאפשר לתקן ויש דברים שאי אפשר לתקן אותם, יש חסדים שזה בשביל עשייה ויש חסדים שזה בשביל אי עשייה רק סור מרע, אבל לעמוד שם מאוד קשה, אבל הקב"ה נותן זאת לאדם רק במצב שיודע שהוא יכול לעמוד שם ויש לו את הכוח לעבור זאת ויכול למנף זאת אחרת הוא לא היה נותן לו זאת כלל.

הקנאה הוא לא בשביל לעשות אלא לא לעשות

אותו דבר היה עם פנחס שהיה לו אותו קנאה של קנאת ד' צבאות, אבל הוא התחיל לצעוק שם בקנאו את קנאתי, והקנאה הוא לא בשביל לעשות אלא לא לעשות, וברגע שהתגלה קנאת ד' צבאות אז היה ויכפר על בני ישראל.

פנחס קיבל את הכהונה רק אחרי הריגת זמרי

ודרשו רבותינו ז"ל בש"ס לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמרי. כי היה כאן זה לעומת זה, כי מקודם התגלה בעולם קנאת ד' צבאות שזה היה התיקון של פנחס בעולם לא לקחת זאת לעשייה אלא לאי עשייה, ורק אחרי זה התגלה בעולם בחינת כהונה לפנחס. לפעמים משהו מעליב אותו ואני נעלב וההוא לא מרגיש בכלל שהעליב אותי וגם כשאני יעליב אותו הוא ג"כ לא ירגיש זאת, א"כ למה אני כזה רגיש שנעלב מכל דבר קטן?

כל אחד נברא עם מורכבות אחרת מהשני

אלא אדם מורכב מאש מים רוח ועפר, אלו הרגשיים הם בחינת מים ואלו שכוועסים הם בחינת אש ואלו שעצובים הם בחינת עפר והבעלי גאווה הם בחינת רוח. וכל אחד יש לו את המינון שלו מכל דבר ואין אדם אחד בעולם שדומה לשני איך שהקב"ה ברא אותו, כל אחד יש לו שורש נשמה ממקום אחר, הוא מתרגז על זה ואני לא אני מתרגז על זה והוא לא, כל אחד יש לו את המקום האישי שלו ששם הוא יכול לאבד את עצמו מי שנוגע לו על היבלת שלו, אדם נשבר למה אני ככה ולא ככה, אלא האמת הוא שזאת עבודה פרטית של כל אחד ואחד וזה לא קשור לאף אחד, ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה, לכאורה למה לא כתוב ואמרו בלשון רבים ולמה כתוב ואמר בלשון יחיד, אלא כל אחד יש לו עבודה שלו הפרטית מה שאין לאף אחד אחר בעולם.

יש עבודת האדם בחינת עולם שנה נפש

וזה עבודת האדם בחינת עולם שנה נפש, בעולם כל פעם נדלק לך כפתור אחר שזה מקפיץ אותך מהמקום שלך, פעם זה השוויגער פעם זה מקום שלא הייתי רוצה ללכת, והאמת זה הכל אותו הקב"ה אלא לפעמים אומרים לך לעשות ולפעמים אומרים לך לא לעשות, וכן יש שנה שזה שבת וראשי חדשים וימים טובים וזמנים קדושים וכן יש זמנים של חול בכל דבר עבודה האדם הוא למצוא שם את הקב"ה, דהיינו בכל פעם זה אותו עבודה רק השאלה איזה כפתור נדלק לך אז, וכן בנפש אדם פוגש במשך חייו כל מיני אנשים, רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף.

בכל מעבר יש שם ניצוץ שרוצה להיגאל

ר' אשר היה אומר בכל מעבר יש שם הניצוץ שלך שרוצה להיגאל על ידך ולחזור להקב"ה וקרוב פזורינו מבין הגויים, וברגע שיש לך כאב ממישהו זה הניצוץ שהתלבש על השני כי מגלגלין זכות על ידי זכאי וחוב על ידי חייב, זה שמציק לי הוא לא יודע אפילו למה הוא מציק לך, פתאום יש לו תאוה לצחוק ממך או להציק לך, וברגע שאתה מתרגז או נשבר אז לא רק שלא העלית את הניצוץ שלך אלא הורדת את זה עוד יותר למטה, ומזה הוא מקבל עוד כוח להמשיך להציק לך הלאה, אבל ברגע שאדם חי שזה לא מנשה אלא הוא וכמו דוד המלך שאמר אלוקים אמר לו קלל שזה לא שמעי בן גרא כלל, וידע שזה הניצוץ שלי שנמצא שם ורוצה להיגאל ולחזור להקב"ה, וברגע שדוד המלך שתק באותם רגעים דוד המלך נהיה רגל רביעי במרכבה, אבל זה קרה רק על ידי המעבר שהוא לא נשבר שם.

כל אדם שאני פוגש הוא בכוונה מהקב"ה

א"כ כל אדם שאני פוגש זה לא סתם אלא הקב"ה בכוונה עשה זאת, וכן בכל מקום שאני מגיע הקב"ה בכוונה עשה זאת, וכן בכל זמן שאני נמצא זה בכוונה, והכל בכוונה אחד להגיע בחזרה להקב"ה. ואדם שחי ככה הוא בשמחה, כי הוא אף פעם לא לבד ותמיד הוא אחד עם הקב"ה. ובמקום שלו ששם עוז וחדווה במקומו.

שיעור ב'

יום ו' טו' תמוז פרשת בלק

רק על ידי הריגת זמרי נתכהן פנחס

איתא במאור עינים (המשך ד"ה וידבר ד'). וידבר ד' אל משה לאמר פנחס בן אלעזר וגו' הנני נותן לו את בריתי שלום. ודרשו רבותינו ז"ל בש"ס לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמרי. ויש להבין הענין שרק ע"י מעשה זה זכה פנחס לכהונה.

קושיות בפסוקים

עוד יש להבין, לשון לאמר, שפשטות כוונת לאמר הוא לאמור לישראל, כי אם הכוונה להאמירה לפנחס, כבר נאמר בכתוב מפורש לכן אמור לו הנני נותן לו וגו', וא"כ יש להבין מהו האמירה לישראל. גם להבין לשון השיב, ולא אמר הסיר את חמתי וגו'.

אדם יש לו כוח לשנות דברים

איתא בפרי הארץ להסביר את הענין, אדם יש לו כוח לשנות דברים ויש לו כוח של המתקת דינים בשורשם, ויש לו כוח להביא שפע לעולם בשבילי נברא העולם, עשה מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות עשה עבירה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה, לכאורה איך זה עובד באמת?

כל מה שקורה בעולם שייך אלי

אלא דנודע, מה שאמרו רבותינו ז"ל: אין פורעניות באה לעולם אלא בשביל ישראל, דהיינו כל מה שקורה בעולם לא מגיע בשביל הגויים אלא כדי לעורר אותנו להקב"ה. מסופר שבזמנים של החפץ חיים זי"ע היה רעידת אדמה ביפאן, והיה כולו סוער מזה, שאלו אותו הלא זה רחוק מאוד מאתנו וגם לא היה שם אף יהודי ומה זה קשור אלינו, אמר הח"י אם אנחנו לא נשמע את הקב"ה עכשיו זה יכול להתקרב אלינו עוד יותר ח"ו. עבודת האדם הוא לדעת שכל פורעניות וכל מאורעות שבעולם יש להם שייכות לבני ישראל, וגם היות שבשבילי נברא העולם א"כ כל אחד הוא יחידי בעולם, וכמו שלמדנו שכל יהודי הוא קשור לאות אחד שבתורה וברגע שחסר אות אחד התורה פסולה.

אדם צריך לדעת לקחת אחריות על עצמו

היום קוראים לזה אחריות, אדם שמתחתן לוקח על עצמו אחריות ועל הילדים שלו, יהודי צריך לדעת לא רק שהוא לוקח אחריות על עצמו אלא כל דבר שעושה זה משפיע על כל העולם כולו, החובת הלבבות מביא את המשל, אדם שנוסע באונייה והחליט לעשות חור בחדר שלו, אז ברור לכולם שהוא מסכן את כולם, אבל הוא בשלו הרי אני שילמתי בשביל החדר הזה וזה שלי ומה אני קשור לכולם, אבל ברור שכל אחד שעושה משהו זה משפיע על כולם. אותו דבר כל אחד צריך לדעת שכל מה שהוא עושה זה משפיע על עצמו ועל בני ביתו ועל כל הסובבים אותו, וגם להשפיע טובות וחסדים לעולם יכול להיות על ידי אדם אחד שהוא עושה הכל בשביל כולם, ושביל נקרא מה שיהודי אחד עושה בשביל לכולם לתת לכולם השפעות וכל טוב.

כל פעולה שעושים אנו מורידים בזאת שפע למטה

אין פורעניות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ואין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל. גם הרעה וגם הטוב באה לעולם בשביל ישראל. שהוא כאמור אצלינו במקום אחר. איתא בפרשת ויקהל: **אין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל. היינו, שאנו במעשינו הטובים מעוררים שפע מעולם העליון, ומורידים אותו למטה, ובכל פעולה שאנחנו עושים אנו מורידים בזאת שפע למטה. ואנו עושים את השביל להוריד השפע למטה.**

ברגע שחוזרים לישר חוזרים להקב"ה

כתוב ברש"י שהכל היה מוכן רק אדם אין לעבוד את השדה לא היה אדם שיבקש על הגשם שיירד. דהיינו היו עננים מוכנים עם גשם אבל לא היה אדם שיבקש על זה וממילא לא ירד כלום, וברגע שאדם הראשון התפלל על הגשם מיד ירד לעולם. כי תפילה נקרא אלוקים עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים, וברגע שחוזרים לישר שם זה המסלול עד הקב"ה ומשם יורדים כל השפע לעולם.

הבעיות זה לא הבית אלא האדם

שהנהגות כל העולמות מסור ביד ישראל, ולמה באמת כן, כי בני ישראל שהן קומה שלימה, בשישים ריבוא נשמותיהם. כי איסתכל קוב"ה באורייתא וברא עלמא, כל יהודי הוא אות בתורה וברגע שחסר אות בתורה חסר באחדות העולם וממילא חסר בשפע של העולם. שהם חלק ד' ממש. היה יהודי שרצה לקנות בית, אבל הבעיה הייתה שהזה שהיה גר שם מקודם היה לו הרבה צרות ולא ידע האם לקנות את הבית או לא. והלך לשאול בעצת הרב רבי חיים קניבסקי שליט"א, וענה לו שזה לא הבית אלא האדם. דהיינו האדם באשר הוא נמצא הוא משפיע על כולם ועל הבית ועל הנכסים שלו.

אדם שחושב שהוא עושה עוצר בזאת השפע

כמ"ש ושכנתי בתוכם, כל אחד יכול לעשות שיהיה השראת השכינה על ידו. ושכנתי בתוכם בתוכו אלא נאמר אלא בתוכם בתוך כל אחד ואחד שיכול להיות שם מקום של השראת השכינה. וזה תלוי באדם בעצמו או שאתה עושה או שהקב"ה עושה, אדם שחושב שהוא עושה בזה הוא נפרד מהקב"ה ובזה קודם גורמים לעצירת השפע, וגם אין אני והוא יכולין לדור במדור אחד, ולא רק לעצמו הוא גורם כן אלא לכל העולם כולו. אבל אדם שחי שכל דבר מאת הקב"ה וגם הוא בעצמו זה הקב"ה וגם האמונה שלו זה הקב"ה והכל זה הקב"ה וברגע שאדם נותן את החיבור בזה הוא גורם לשפע שירד לעולם. ונאמר אוהל שיכן באדם. דהיינו הכל הולך על ידי בני ישראל.

גוי אין לו השפעה ישירה מהקב"ה

ששכינתו יתברך הוא ממש בישראל בקרב לבניהם, כמ"ש ש צור לבני. יש אני ויש הקב"ה שהוא מתגלה בעולם על ידי דרכי, גוי אין לו השפעה ישירה מהקב"ה אלא על ידי גרמא דגרמא, אבל יהודי נמצא במקור של ההשפעה, כי יהודי הוא חלק אלוקי ממעל ממש, שצריך כל אחד, להיות לבו משכן לבורא יתברך. כי יהודי הוא חלק אלוקי ממעל ממש וממילא צריך לבו להיות משכן לבורא יתברך.

הקב"ה נמצא אתנו ואנחנו צריכים להתייחס אליו

דהיינו אפשר להכניס אדם הביתה אבל לא להתייחס אליו כלל ואז הוא נמצא בפועל בבית שלך אבל אתה לא אתו כלל, וכן בבית המדרש אדם יכול להיות שם ולא להיות שם וכן אדם יכול לא להיות שם ולהיות שם במוח, הקב"ה נמצא אצלך ממש אבל השאלה האם אתה מתייחס אליו או לא, היה לי פעם שהייתי בבית אצל מישהו והוא דאג לצאת מוקדם ולחזור מאוחר העיקר שלא ניפגש וזה למעשה כאב עצום שאתה נמצא בבית של מישהו והוא לא מתייחס אליך כלל. אותו דבר הקב"ה נמצא אצלך ואתה לא מתייחס אליו כלל. ואין כאב יותר גדול מזו בעולם. ר' אשר היה אומר שהעני הכי גדול זה הקב"ה כי אנחנו לא מסתכלים בכיוון שלו כלל. מי שמסתובב בחוץ לארץ מבין טוב מה זה נקרא שמתייחסים אליך או לא.

אדם שלא מתייחס להקב"ה הוא מנותק ממנו לגמרי

שלא יהא חלק המושפע בו מופרד ח"ו משרשו. העיקר לא לשכוח מהקב"ה שנמצא אצלך עכל הזמן והעיקר להתייחס אליו ולשום לב שהוא נמצא. וזה גם הולך הפוך לפעמים בעל הבית מכניס אותך ומארח אותך עם כל הכוח אבל הוא מחכה שתגיד לו ישר כוח ותודה רבה על האירוח המופלא, וברגע שהאורח לא מתייחס כלל לבעל הבית הוא יכול לשכוח להתארח עוד פעם אצל הבעל הבית הזה. יש כאלו שמתייחסים להקב"ה בבחינת הב הב רק תביא לי. אבל אדם שלא מפנים ולא מתבונן ולא מתייחס להקב"ה הוא מנותק לגמרי מהקב"ה.

כל הבעיות מתחילות שאין מי שיקשיב להם

אותו דבר בבית עם ילדים עם האבא מסתובב שם עם הכלי הגדול אז הוא נמצא והם נמצאים אבל אין מי שיקשיב להם מה שהם צריכים, וכל הבעיות שיש היום עם כל השמות היפות שיש להם הבעיה מתחיל שאין מי שיקשיב להם כלל וירכז אותם וממילא יש חוסר בקשב וריכוז שלהם. אבל אדם ככל שנותן יותר את הקשב ונותן יותר את הריכוז כל הבעיות שיש ילכו כלא היו, העיקר לא לרוץ לשמחות כל הזמן ולא צריכים לענות על כל טלפון לא כל דבר כ"כ חשוב, ובפרט לא להיות עסוק עם כל המכשירים ועם כל החדשות שלהם שזה כל שנייה משהו חדש, וברגע שיש החלק המושפע בו אדם צריך לראות שלא יהיה נפרד ח"ו משרשו. וזה עבודת האדם בעולם, וזה כל הדרך של ר' אשר, העיקר הוא להתענג על די.

אדם צריך לתת ביקורת בונה ולא חורסת

ועל ידי זה, שיש את הקשר הפנימי ואתה נותן אמפתיה וסימפתיה וברגע שאתה נותן חיבור לשני אז יש כוח בידו לייחד את עצמו ואת כל העולם עם כל הנבראים, ואת כל העולמות העליונים, לאין סוף ב"ה. ועבודה הזאת הוא עבודה קשה מאוד ולא פשוט כלל. שאלו את הרב מפוניביז זצ"ל איך הוא יכול להגיד מוסר לאנשים שלא מכיר, ממילא אנשים שלו אבל אנשים זרים הם יכולים לא לקבל זאת כלל. ענה הרב אני מתחיל את הדרשה שלי את אחי אנכי מבקש ברגע שאני נותן להם אמפתיה וסימפתיה הם לוקחים את המילים שלי לביקורת בונה ולא ביקורת חורסת ח"ו. וזה נקרא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים עלי ועל כל בני ישראל עמיה.

יש כוח בידו לייחד את עצמו עם כל הנבראים

כתוב כאן 'יש כוח בידו לייחד את עצמו ואת כל העולם עם כל הנבראים' המילים האלו הם פחד רק לומר אותם, שהכוונה הוא עם כולם ממש גם עם החתולים ועם העכברים עם כולם ממש ועם כל העולמות העליונים, וגם דומם צומח חי ומדבר שזה החידוש של הבעש"ט הק', יש השגחה לפי הדביקות כמה שאתה דבוק בהקב"ה ככה תהיה מושגח מהקב"ה, ולפי דביקות האדם הוא משפיע את השגחה גם על הדומם וגם על הצומח וגם על החי וגם על המדבר הכל תלוי בדביקות שלך, והעיקר שלא יהא חלק המושפע בו מופרד ח"ו משרשו מאין סוף ב"ה.

אדם צריך להתקשר כל כמה שעות הביתה

היוצא לנו כשהקב"ה נמצא אצלך אז יש שפע ושביל ויחוד לכל העולם כולו. אבל אדם שחושב על עצמו כל הזמן ועוד פעם אני ועוד פעם אני ולא חושב על השני, בזה הוא מפריד את עצמו מהקב"ה ובוזה הוא מפסיק את השפע ממנו ומכל הסובבים אותו. כתוב הושע נא שלוש שעות, אדם צריך לפחות פעם בשלוש שעות להתקשר לשאול מה נשמע מה קורה והאם הכל בסדר או לא, הקשר שאדם מחזיק עם השני זה צורת השפעה מהם לך וממך להם, דהיינו זה לא רכבים שצריכים לזוז אותם משם לפה אלא שזה נפשות שצריכים לתת להם השפעות ואתם צריכים לקבל מהם, וזה שפע שזה יורד הולך וחזור כל הזמן.

אין כזה דבר נפרד מהקב"ה

ואז על ידי שיהודי חי ככה נשפע שפע וברכה וטובה מאין סוף, מעילה לעלול, שזה מלמעלה למעלה עד למטה למטה, בהשתלשלות מעולם לעולם, עד זה העולם עם כל הנבראים. מאחר שאין דבר נפרד ח"ו מאין סוף ב"ה, שהרי אין כזה מושג משהו שהוא נפרד מהקב"ה והכל אחד אתו יתברך שמו, שהן מייחדין הכל כאמור. אנחנו צריכים לייחד כל דבר להקב"ה.

אדם שלוקח לעצמו שם מתחיל כל הבעיות

למשל אחד שיש לו חנות ומזה הוא חי ויש לו כסף מזה, אבל בסוף החדש הוא ראה שחסר לו כסף נכון הוא קנה ומכר הלאה וגם היה לו כסף בבית למה שהיה צריך אבל תכלית החנות עשה לו חובות ולא רווחים. התשובה לכך הוא שאדם הלך כל יום הביתה עם כל הקופה ולא עשה שום חשבון מה היה שם ומה לא היה שם וחשב לעצמו כמה נחשבן את זה יותר מאוחר וככה עשה לעצמו חובות אדירים. אותו דבר אדם שלוקח משהו לעצמו שם מתחיל הבעיות ומשם הקופה לא מתמלא ושם מתחיל הבעיות והחובות.

אדם צריך לדעת שכל מה שעושה הוא מזיק לא רק לעצמו אלא לכולם

ר' אשר היה אומר שזה התשובה על כל השאלות שיש לאדם, אדם שנופל בגלל שלקח לעצמו משהו אז לא רק הוא סובל מזה כולם סובלים מזה, אדם צריך לדעת שכל מה שהוא עושה הוא מזיק לא רק לעצמו אלא לכולם. והדרך לתקן זאת הוא על ידי אמונה שזה מודעות, אדם צריך להאמין שזה המהלך בעבודת השם, אבל אדם שמנסה לברוח מזה כל הזמן אמר ר' אשר תצטרך לעבור מה שאני עברתי ואין מצב לברוח מזה כלל. אני יכול לתת לכם את הדרך ממה שאני עברתי וראיתי שזה עובד. לא חייבים לעשותו אני רק מציע לכם דרך שזה

עובד ומציל חיים. ובזה אתה יכול לחסוך לך מעברים לעבור, דהיינו מעברים יהיה לכם אבל את הסבל שלא יהיה לכם אני יכול לחסוך לכם.

העיקר להיות ישר ולא להתנתק מהשורש

אדם שיש לו חנות קונה סחורה מהמפעל ומוכר אותם לאנשים, לוקח מאנשים כסף על הפריטים ומחזיר כסף למפעלים וכן הלאה. ואז שביל השפע הוא ישר ושלם, יש ישר ולא שלם ויש שלם ולא ישר, העיקר שזה יהיה ישר ולא להתנתק מהשורש, אדם שיש לו טלפון ולא מטעין אותו מהר מאוד זה מתייבש. הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע אמר שהיה פריץ אחד שהוציא הרבה כספים להראות לכלום מה שיש לו והיה לו מזה הרבה תענוג. ואמר שכל אחד מקבל מלמעלה סכום מסוים כמה הנאות הוא יכול לקבל בעולם, ואם אדם משתמש בו על השטויות הוא יכול לאבד אותו בדברים הטובים שלא יהיה הנאה מהם.

צריכים להיזהר לא להוציא הוצאות שאינם חיוניים

יש אנשים שיש להם הרבה הוצאות לא חיוניים, ובפרט בשבת קודש אנשים מסתובבים בהרגשה לווה עלי ואני פורע אנשים מבזבזים הרבה כספים על שטויות שלא צריכים אותם כלל, קונים אוכל שלא צריכים קונים חומרי קריאה שלא צריכים, ובזה גונבים את עצמינו מעצמינו ואת עצמינו מהמשפחה שלנו ואת עצמינו מהשבת.

בשבת יש ושמרו ויש לעשות

ר' אשר היה אומר אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין. שתי שבתות נקרא בשבת יש פעולה של ושמרו ויש פעולה של לעשות, אדם יכול בשבת לזכות לקשט את עצמו להקב"ה הרבה יותר מכל ימי השבוע, כי שבת הוא לאו יומא דגופא אלא יומא דנשמתא, יש אנשים ששבת אצלם זה מקסימום עד מוסף ומאז הוא כבר עסוק במוצאי שבת ומה יהיה במשך השבוע, אבל האמת הוא שזה חבל כי העיקר הוא לנצל כל דקה משבת, ויש לא רק לעשות אלא גם ושמרו שזה לחיות את הסכנה שיכול להיות שלא ישמור את השבת ורק יחלל אותנו, ואז אדם שחי את השבת ככה נקרא ששמר שתי שבתות.

אצל הקב"ה אין פרווה או שאתה חי אתו או שלא

היוצא לנו אדם צריך לדעת שהוא מביא את השפע לכולם, ואם הוא חי מנותק אז אין כאן שאלה של פרווה האם יש לו שפע או אין לו, אלא אם הוא חי מנותק הוא מנתק מכולם את השפע שמגיע להם, וברגע שאדם חי לעצמו וחושב שהכל הולך ממילא בזה הוא מנתק את השפע לא רק מעצמו אלא מכל הסביבה שלך, ואז שביל השפע הוא ישר ושלם, ויורד הברכה והטובה בשביל הישר, ומי עושה את השביל הישר? שעשו ותקנו ישראל על ידי דביקותן ויחודן אל הכלל.

יהודי הוא יחיד בעולם אבל קשור לכולם

במשך השנים היה מלחמה בנושא הזה האם כל אחד הוא יחיד בעולם או שהוא קשור לכולם, אצל בני ישראל יודעים שאנחנו קשורים לכולם ואנחנו לא לבד כלל, גוי לא יכול להבין זאת ואצלו או שאתה יחיד או שאתה ביחד, אבל בני ישראל יש לו עבודה פרטי ומצד שני אנחנו ביחד. כל יהודי הוא פרט אבל הוא חייב להתחבר לכלל, וגם הכלל לא יכול להתחבר לפרט

רק אם הפרט מתחבר אליו. הכלל מחובר לפרט כל הזמן רק השאלה האם הפרט מחובר לכלל או לא, ואדם צריך לדעת שהוא לא יותר מנשפע ואז השפע יורד לכולם דרכו, ומשם זה מתפשט על כל העולם כולו.

צריכים להיזהר מציקים וכרטיסי אשראי

כל אחד יכול לתקן את השביל הישר, לפני החטא אדם הראשון הכל היה ישר ואחרי זה המה בקשו חשבונות רבים, וכל עבודה שלנו היום הוא להחזיר את המצב לישר, **שהוא אין סוף ב"ה**, הכלל הוא הקב"ה בעצמו, **שממנו לא תצא שום רעה ח"ו. כמ"ש מפי עליון לא תצא הרעות וגו'.** כי שם למעלה אין מציאות טוב ורע, אלא אדם בעצמו הוא עשה עצירה בשפע מלמעלה, אני תמיד אומר לאברכים שמתחתנים לא להשתמש עם צקים וכרטיסי אשראי, כי זה עשו רק למי שיש לו עסק וקונה פריטים בשקל ומוכר אותנו בשתי שקל אז אין שום בעיה שהבנק ירוויח עשרים אחוז, אבל אברך צעיר שמרוויח בכלל קצת כסף לחיות ואז מוציא באשראי הרבה יותר ממה שיש לו אז בדיוק מאיפה שיהיה לו בחודש הבא לשלם זאת.

הבעיות של כרטיסי אשראי

הבעיה הכי גדולה זה כרטיסי אשראי, בבנק מציעים לך אשראי שהוא רק פלסטיק קטן ומכניסים לך שם כמה כסף שאתה רק רוצה ותתחיל לגהץ כמה שאתה רוצה ובתוך כמה חודשים תמצא עצמך בחובות אדירים, וגם בציקים זה קל מאוד להשתמש בו ומוציאים הרבה יותר ממה שיש. ואם כן צריכים זאת אבל לא להחזיק זאת הכיס כי אז משתמשים אותו כל הזמן ומבזבזים הרבה כספים. והעיקר לחיות עם חשבון וסדר.

צריכים לדעת שהכסף לא שלנו

הרה"ח רבי ירוחם בלוצ' ע"ה היה לו חנות ירקות בנתניה, פעם אחד הגיעו לשם מס הכנסה, אבל אמר להם שהוא לא מחזיק לא בכרטיס אשראי ולא בציקים, וככה עזבו אותו, ובאמת אנשים האלו לא היה להם שום חובות אף פעם, ומה שהם הרוויחו זה מה שהיה להם וזה הוא. היום אברכים מסתובבים לא עם כרטיס אחד אלא עם כמה ועל כל כרטיס עוד כמה אלפים לגהץ, ומשם מתחיל כל הבעיות של האדם. אותו דבר בעבודת השם אדם שלוקח משהו לעצמו וזה לא שלו שם מתחיל הבעיה, וברור שזה נאמר בכסף שלך שאדם צריך לדעת שזה לא שלך אלא של הקב"ה, ועוד גרוע אם זה באמת לא שלך ואתה גנבת זאת מאנשים אז ד' ישמרנו מה שיהיה, וזה היסוד של כל הבעיות של הרבה אנשים בעולם.

הטוב יורד לעולם השאלה הוא רק לאן זה הולך

וזהו **אין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל.** אם אין לך או שיש לך הכל תלוי בך בעצמך. הטובה יורד לעולם השאלה לאן זה ילך, וברגע שאתה לוקח זאת להקב"ה אז בזה אתה עושה שביל ודרך ומסילה לשפע שירד לעולם, ואדם בעצמו הוא מתקן את השביל ואת השפע לכולם. **בשביל הוא לשון מסילה ודרך, שתיקנו שביל מעבר השפע כאמור.**

ברגע שיש חוסר יש דינים

ובהיפוך ח"ו, אדם שחי שכוחי ועוצם ידי עושה הכל, זה עוצר את השפע ואז נותנים את השפע לסטרא אחרא, וכל השפע שיש להם הוא על ידי בני ישראל, ואנחנו המפרנסים הכי

גדולים שלהם, אזי, קלקל השביל גורם דינין ופורענות ח"ו, ברגע שיש חוסר יש דינים ופורענות.

הכאב הוא סיבה ולא מציאות

ר' אשר היה אומר אל תסתכל על הכאב בתור מציאות אלא בתור סיבה, וברגע שאתה חי שזה סיבה ואז ברגע שיש רעה אדם יודע שאף אחד לא מחפש להעניש אותך ולא מחפשים לקחת ממך אלא רק לחבר אותך ולתת לך, ואם אין חיבור הבעיה בך שאתה מתנתק, וברגע שאדם מתחבר יש לך שפע לא רק לעצמך אלא לכל הסובבים אותך.

העיקר הוא בשבילי נברא העולם

מאחר שאין יחוד, שישראל מופרדין משרשן הכללי, שהוא אין סוף ב"ה, נפרד ח"ו כל העולם והנבראים גם כן. וזה נקרא בשבילי נברא העולם. ומה שנשאר להסביר הוא מאיפה נבנה השביל הזה שדרכו יורד כל השפע לעולם. ר' אשר אמר או שזה מוריד אותך ואת כולם או שזה מעלה אותך ואת כולם.

שיעור ג'

יום א' יז' תמוז פרשת פנחס

קושיות מאור עינים על עשרה מאמרות

איתא במאור עינים (המשך ד"ה וידבר ד'). ולהבין הענין יותר, נקדים משנה דאבות: בעשרה מאמרות נברא העולם, ומה תלמוד לומר וכו', אלא, להפריע מן הרשעים וכו'. להבין זה, שבריאת העולם היה בעשרה מאמרות, בכדי להוסיף עונש על הרשעים שמאבדין עולם גדול כזה שנברא בעשרה מאמרות. שהוא בלתי מובן, לומר שהקב"ה ברא את העולם בכדי להעניש את הרשעים, הלא הקב"ה ברא את העולם להיטיב לברואיו ולא להעניש אותם. מאחר שהיה באפשר להבראות במאמר אחד, לא יתכן שהבורא ב"ה שהוא אל אמונה ואין עול, יבראנו בעשרה מאמרות, להגדיל עונש הרשעים. אם כדי לפרעו מן הרשעים היה מספיק במאמר אחד ולמה צריכים עשרה מאמרות?

צריכים טוב ומיטיב בורא ונברא

אלא הוא יסביר למה צריכים עשרה מאמרות ומהו מטרת בריאת העולם. אך הוא באמת כוונת המשנה, על פי שנודע, שהי' מאמרות הן עשר מדות, כל דבר שבקדושה כלול מעשר, ויש עשר ספירות, בפרטות הוא חכמה בינה ודעת וחסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות אבל בכללות הוא עשר, הנקראים בספרים ספירות, שבעשר מדות אלו היה בריאות העולם. הקב"ה ברא את העולם, שהבורא ב"ה הוא טוב, ומטבע הטוב להטיב, אבל יש כאן בעיה דיש בורא אבל אין עדיין נברא למי להיטיב, בכוח יש טוב ומיטיב בורא ונברא, וזה אתה הוא עד שלא נברא העולם ומשנברא העולם רצה הקב"ה שזה יהיה לא רק בכוח אלא גם בפועל ממש, אבל לא שיישאר בפועל אבל שזה יחזור לכוח למצב של קודם משנברא העולם.

עבודת הנברא להכיר בהקב"ה בפועל ממש

ורצה הוא יתברך, בכדי שיכירו מדותיו ופעולותיו, שנקרא רחום וחנון אך אפים. וכל זה אי אפשר, כי אם שיהיה העולם ונבראים. אנחנו צריכים שיהיה בורא ונברא. ועבודת הנברא הוא להכיר בהקב"ה שזה לא רק בכוח אלא גם במידותיו של הקב"ה בפועל ממש. והיה רצון הבורא יתברך שמו לברוא העולם, שיכירו גדולתו.

השכר שלנו הוא שאנו מחזירים כל דבר להקב"ה

איתא בליקוטים (ד"ה ואהבת עולם אהבתיך). ידוע, שהקב"ה ברא העולם בגין דישתמודעין ליה, כדי שידעו ממנו יתברך, כי מעצמו אין צריך לבריאת העולם, כי הוא בתכלית השלימות מעצמו, רק שמטבע הטוב להיטיב, ושזה יהיה לא רק בכוח אלא גם בפועל, ורצה לעשות חסד עם כל היצור, שנכיר גדלו וחסדו, והשכר שלנו הוא שאנחנו לוקחים את זאת לא לעצמינו אלא מחזירים זאת להקב"ה, ואין בזה שינוי לגבי הקב"ה מה שנתחדש העולם, כי גם הטוב וגם המיטיב גם הבורא וגם הנברא כולם נמצאים אצלו יתברך, כי הכל היה כמוס בו יתברך.

ברגע שמחזירים את המלכות אז לבדו ימלוך נורא

כנאמר אדון עולם אשר מלך בחינת מלכות היה בטרם כל יציר נברא, היה גם כן בחינת מלך בעצמו וכוחו, כי הכל כמוס בו יתברך, הכל היה גם לפני רק שזה היה כמוס בו יתברך. מה שאחר כך יצא לפועל. ולעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו נקרא, מה שהיה עד עכשיו בסתר עכשיו נהיה בהתגלות, רצה לומר, שעתה אחר הבריאה שמו נקרא מלך בהתגלות מה שהיה תחילה בכוח. ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא, שהוא אחר שיחזיר אל ההתהפכות כטרם הבריאה. וברגע שמחזירים את המלכות להקב"ה אז שוב לבדו ימלוך נורא.

אסור לפספס את הסיבה לבריאת העולם

ר' אשר היה אומר ברגע שאדם שואל איך אני, בזה הוא מפספס מיד את הסיבה לבריאות העולם, כי כל התכלית של בריאת העולם היה לכלול את היש באין ושלא יהיה לאני שום מציאות בפני עצמו, וברגע שאדם נותן לאני ישות בפני עצמו אזי שוב חסר בבריאת העולם.

הקב"ה עשה את המינון הנכון כדי שיהא בורא ונברא

[נחזור למאור עינים שהתחלנו]. אך מפני שהוא יתברך אין סוף, לא היה באפשר לבני אדם להשיגו כלל, מחמת שהוא אין סוף. בצמצום הראשון שם האור מדאי גדול ואי אפשר לשום נברא להשיג שם שום דבר, וגם שם אדם חוזר מיד לאין סוף ב"ה. א"כ האור היה אז גדול מאוד וצריכים לצמצם אותם, וגם צריכים לעשות מצב של בורא ונברא. ועל כן, גזרה חכמתו יתברך לברא העולם בעשר מדות אלו, שהם עשר ספירות, ומה נקראו מידות, שנקראו מידות, על שם שמדד הבורא ב"ה את עצמו כביכול, שזה לשון של צמצום, ועשה אותו במינון הנכון שיהיה מצב של נבראים וגם מבחינת האור הגדול שיהיה מצב להשיג את אורו יתברך.

אדם צריך לתת תפילה ולדעת שהוא לא יודע

א"כ כל פעם שאדם רוצה להגיע להקב"ה אז בהתחלה יש בעיה שאדם חייב לדעת שכמה שהוא יודע הוא לא יודע ולא משיג וברגע שהוא לא מוכן לדעת שהוא לא משיג אז הוא לא יכול להשיג כלל, וכדי להגיע לזה צריכים לתת תפילה ולדעת שתכלית הידיעה לדעת שאינו יודע. א"כ ברגע שאדם לא משיג אז או שהקב"ה רוצה שלא תשיג והוא רוצה שתתן לו תפילה ואמונה. או שאתה לוקח זאת לעצמך ואתה לוקח לעצמך הרבה יותר ממה שאתה יכול לקחת והאור מדי גדול בשביל הכלי שלך.

הקב"ה נותן לאדם להשיג קצת יחודו יתברך

על שם שמדד הבורא ב"ה את עצמו כביכול, האור שיוצא החוצה הוא כדי שאדם יוכל להשיגו, אבל אדם צריך לדעת שמה שהוא משיג הוא לא אפילו כטיפה מן היס לעומת הקב"ה, בכדי שיוכלו להשיג קצת יחודו יתברך, שיש בורא ושליט, ושהוא אין סוף ב"ה הממציא כל הנמצאים.

אחרי בריאת העולם אפשר להצביע שזה הקב"ה

ר' אשר מסביר שזהו מלחמת עמלק בכל דוד ודוד. כתוב אתה הוא עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא בעולם הבא. עד שלא נברא

העולם לא היה שום דבר עם גוף, והכל היה נעלם ובגלל זה המלאכים אומרים איה מקום כבודו ברוך ד' כבוד ממקומו אבל לא כתוב איה זה כי באמת אין בו שום השגה כלל, ויש בחינה של משנברא העולם שזה מוחש ואתה יכול להראות עם האצבע הנה אלוקינו זה שזה הקב"ה, נכון שאי אפשר ממש להשיגו אבל אני יכול להצביע באצבע שזה הוא, לפני בריאת העולם ששם לא היה דברים מוחשים אין מצב לומר זה עם האצבע, אבל עכשיו הקב"ה מסתתר את עצמו בתוך העולם ובתוך הגוף הגשמי, ואז יש מצב לראות משהו מוחש ולהשיגו נכון שאי אפשר לראות את העצמית של הקב"ה אבל אפשר להצביע שהנה אלוקינו זה.

אחרי בריאת העולם נולד הבחירה

אבל עכשיו נולד בחירה, או שאתה חי שהגוף הוא שום דבר וזה נפש, ועל ידי זה אתה מחזיר את הגוף שזה גשמיות שזה יהיה רוחניות כמו שהיה קודם הבריאה, וברגע שאדם עושה זאת ומחזיר הכל לנשמה ששם אין טוב ורע זהו שלימות הנפש והבריאה, וזה תכלית של כל הבריאה ותכלית לעתיד לבוא. ומשום הכי שלחו אותנו לכאן. וזה שאנחנו נמצאים בעולם הוא לא כדי שנישאר בזה אלא שניידע שזה שאנחנו משיגים את הקב"ה שגם זה הקב"ה, וגם זה שאנחנו נמצאים אנחנו לא מציאות בפני עצמו אלא הקב"ה בעצמו.

העיקר הוא האמונה ולדעת שמתחת כל דבר יש הקב"ה

אבל כל זמן שאדם חושב שהוא השיג משהו הוא צריך לדעת שהוא לא השיג אפילו קצה שבקצה של עבודת השם, והעיקר להגיע לאמונה ולדעת שמאחורי כל דבר נמצא הקב"ה, וכל זמן שאדם חושב שהוא איזה מציאות בפני עצמו עוד לא הגעת להקב"ה, כי גם מיעט נקודת אמונתו בו יתברך ג"כ מאתו יתברך, והעיקר לדעת שגם אדם בעצמו לא נמצא כלל, א"כ גם המושג החיצוני וגם המושג הפנימי אדם צריך להחזיר כל דבר להקב"ה.

לבנות נפש לוקח הרבה זמן וזה בישול איטי

א"כ היסוד הוא שכל דבר חייבים לצמצם אותו, וכל פעם שאדם נמצא בו זה מאוד חשוך לו, והאמת הוא שהחושך הזה תפור מיוחד בשבילך, וכל אחד יש לו את המורכבות איך שהקב"ה ברא אותו שזה אש מים רוח ועפר, יש אנשים שהם כעסנים יש אנשים שהם בעלי תאוה ויש בעלי גאוה ויש אנשים שנוטים לעצבות וכן הלאה, ותלוי כל אחד מאיפה שורש נשמתו מגיע, יכול להיות יום ככה ויום ככה, והעיקר שאדם צריך לדעת שהמקום שהוא נמצא זה בדיוק מה שהקב"ה מדד בשבילו, והוא נותן לך את הרגע הזה והוא נותן לך את הכוח לזה והוא רוצה שתכיר אותו בכזה מצב ויש לך את הכוח לזה, והוא גם רוצה למנף אותך יותר ויותר, וזה בישול איטי נפש זה דבר שבונים לאט וזה לא בישול מהר כלל, וצריכים לזה הרבה סבלנות עד שזה נהיה, ולפעמים יש מצב של שש עשרה לייטיג ולפעמים יש מצב של שתי לייטיג, אבל צריכים לדעת שזה מגיע לקרב אותך ולמנף אותך, ואין מקום שאין שם הרצון של הקב"ה.

רק במלכות אדם יכול להתחיל לראות משחו

ומדד את עצמו כביכול ממדה למדה. שזה השתלשלות מלמעלה למטה. וזה כמו שרשרת אחד גדול שכל אחד קשור לשני. והקב"ה צמצם את עצמו יותר ויותר עד שיש מצב שאנחנו יכולים להשיגו, שהמדה העליונה נקרא אין, שהוא כתר שהיא עדיין אינה מושגת. הפרי הארץ אומר כתר לגבי עלילות העילות אחור הוא. כתר הוא מקום הכי גבוה שיכול להיות בעשר

ספירות שמשם יצא הבריאה עלה ברצונו הפשוט לברוא את העולם, אבל לגבי עילות העילות זה חושך לגמרי. ואיפה אדם מתחיל לראות משהו, זה רק במלכות ששם זה המקום הכי נמוך שיכול להיות.

במלכות לא מתבטלים ורואים את הקב"ה

כתר לגבי אין סוף זה מושג אבל לגבינו זה אינו מושג ואי אפשר להבין שם שום דבר, והיות שאי אפשר להשיג כלום לא היה יכול לעצור שם במידה הראשונה והיה חייב לצמצם עוד יותר, שזה היה חכמה בינה ודעת ואח"כ לרדת עוד דרך המידות שזה חסד גבורה תפארת וכן הלאה, עד שהגיע למידת מלכות ששם זה מושלם מצד אחד זה לא מדי מגושם ומצד שני יש מצב להשיג את הקב"ה שם, ומדד את עצמו כביכול, ממדה למדה בהשתלשלות, מעילה לעלול. ועד המידה העשירית הנקרא מלכות. וכן יש הגילוי בשביל הנבראים שלא מתבטלים כלל, וגם יש מצב לראותו. וזה לא מצב של הסתר מדי שאי אפשר לראותו כלל.

כל מקום שאדם נמצא שם הקב"ה רוצה אותך דווקא שם

מי שאמר לעולמו די, הקב"ה ברא את העולם ועצר באיזה מקום מלצמצם עוד. אבל לכאורה הרי הקב"ה רוצה להיטיב ולמה עצר? אלא אם הוא היה ממשיך לא היה מצב כלל לראותו, ואם הוא היה מצמצם פחות היה מצב שנהיה מתבטלים לגמרי אליו יתברך ולא היה מצב להכירו כלל. אי"כ בכל מצב שאדם נמצא אומר רש"י בכל מאודך בכל מדה ומדה שמוודים לך הוי מודה לו. לדעת שכל מקום שאתה נמצא מודד לך, הקב"ה החליט שהוא צריך אותך דווקא שם באותו רגע ובאותו דקה.

אם שולחים אותך לשם יש לך את הכוחות ואת הכישרונות לזה

וכמו חיל ששולחים אותו לכל מיני מקומות לעבוד ולשמור, אבל יודעים שיש לו את הכוחות לזה ואת הכישרון לזה, וגם הצבא מספק לו כל מה שהוא צריך באותו רגע, וממילא הוא מחובר כל הזמן כי הוא יודע שהוא חלק מהמלכות ומהצבא והוא יודע שלא היו שולחים אותו לשם אם הוא לא יכול לעמוד שם באותו רגע ודקה.

אדם יש לו צימאון כל הזמן להשיג יותר

כי על ידי המידה העשירית, יכירו גודל מלכותו, שהוא מלך על כל הארץ, ושהוא ברא הכל יש מאין. כי כמה שאנחנו משיגים אנחנו צריכים לדעת שאנו לא משיגים כלום, אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, אדם יש לו צימאון כל הזמן להשיג יותר, אבל עם אמונה אפשר הכל כי צדיק באמונתו יחיה ואפילו שאני לא משיג. כמ"ש זה השער לד' צדיקים יבאו בו. הקב"ה לא נתן לך להיכנס אבל נותן לך את זה שתוכל להצביע באצבע שהנה אלוקינו זה, וזה הוא בחינת מלכות.

אנחנו צריכים להאמין שזה המהלך שהקב"ה נתן לנו

כי המידה הזאת, היא שער ופתח לכנס למי שרוצה לעבוד את בוראו, ואם היה צמצום גדול לא היה מצב כלל לעבוד את בוראו ולמי לעבוד, ואם לא היה צמצום כלל לא היה מי שיעבוד כי היינו מתבטלים מיד להקב"ה, אי"כ דבר ראשון צריכים להאמין שזה המהלך שהקב"ה נתן, ודווקא הכאב עוזר לאדם שלא יהיה מדי בגאווה ושלא יהיה מדי בחסר אוניס ושיוכל

להתחבר למציאות של אמונה, ולקבל עליו עול מלכותו יתברך שמו, כנודע, שאין מבוא בשום פנים לכנס, כי אם על ידי המדה הזאת. אין מציאות להיכנס לעבודה רק עם בחינה זאת שזה בחינת מלכות.

הקב"ה עשה מינון מיוחד שיחיה ושלא יהיה

נכון מצד אחד זה מלכות שזה המקום הכי נמוך, אבל מצד שני שמו אותך שם עם מטרה לעבוד משם את הקב"ה. וכמובן שלא היה מצב לעצור את הבריאה באצילות כי היינו מתבטלים לפני הקב"ה, וכן לא היה יכול לעצור בחסד כי שוב היינו מתבטלים, והיה צריך לצמצם עוד ועוד עד לבחינת מלכות ששם לית ליה מגרמיה כלום. אם אין כלום הוא מתבטל מיד ואם יש לו מדי הרבה הוא ג"כ לא יכול להתבטל כלל, ומשום הכי עשה הקב"ה מינון מיוחד שיחיה לו ושלא יהיה לו שלא יהיה מצב של להתבטל לגמרי ושלא יהיה מצב לא לראות את הקב"ה כלל. וועלט וועלט וואל ווער סאיז נישט געווען אין דיר, און וועלט וועלט וואל ווער סאיז געווען אין דיר און נישט געווען אין דיר. בכל מצב צריכים אנו לדעת דע את אלוקי אביך ועבדוהו, וזה בחינת מלכות.

המלאכים לא יכולים להשיגו כלל ושואלים איה מקום כבודו

והיא ה' אחרונה של שם המיוחד, שהוא ה' מוצאות הפה, שהוא הדבור. שנקבע גם כן בפה האדם, שעל ידו יוכל לדבק בבורא יתברך. וכל זה, הוא על ידי טובת הבורא יתברך על ברואיו, אדם צריך לדעת שהקב"ה נותן לך את זה ונותן לך את הכוח לזה ורוצה לעשות לך טובה בעולם, בכדי שיוכלו להשיג מלכותו ואדנותו, מלאך לא יכול להגיע למקום איפה שאתה נמצא, והוא תמיד ישאל רק איה מקום כבודו, הוא אף פעם לא יכול להצביע באצבע איפה הקב"ה נמצא. כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו, אבל לבני ישראל נתנו לנו את הכוח שנוכל להראות באצבע איפה הקב"ה נמצא, אבל החיות כדי לברוא את העולם הוא צריך הרבה יותר, וכעת יאמר ליעקב מה פעל קל, הם ישאלו אותנו מה פעל קל כי אנחנו יכולים להשיג הרבה יותר מהם את הקב"ה, לעומת זאת המלאכים לא יכולים כלל להשיגו.

אדם צריך להאמין שיש הקב"ה בעולם ונאמן ליטול שכר

אדם צריך להכניס למוח שיש הקב"ה בעולם, עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, וגם נאמן ליטול שכר. וכל זה, הוא על ידי טובת הבורא יתברך על ברואיו, בכדי שיוכלו להשיג מלכותו ואדנותו, צמצם את עצמו כביכול ממדה למדה עד מדה העשירית, כנודע זה בספרים.

אדם צריך להסכים שהמושג בא מאינו מושג

וכל אחד מישראל, שהן חלק אלוקי ממש כאמור לעיל. כל יהודי דרכו יש שביל לכל השפעות שיוורדים לעולם, נשתלשל ונקבע בתוכן מעשר מדות אלו, שהן אלקותו יתברך כנודע. וכל עוד שיהודי הולך ממדרגה למדרגה שילך ממדריגה למדריגה, על ידי הכנסו בשער הנ"ל, יכיר וישיג יותר גדול אלקותו יתברך על ידי מדותיו העליונים, ככל שתשיג משהו אבל תסכים שהמושג בא מאינו מושג, אז נוכל לתת לך עוד מושג, אבל כל זמן שאתה נשבר מאינו מושג אי אפשר לתת לך אינו מושג חדש.

אדם שמצליח בתפקיד יכול לקבל עוד תפקיד עוד יותר

אדם שמקבל תפקיד אם הוא מצליח הוא יכול לקבל עוד תפקיד ולהמשיך הלאה, וזה נקרא קידום בתפקיד, אבל כל זמן שאדם נשבר שם ולא יכול למלאות את התפקיד שיש לו אז אי אפשר לתת לו יותר, האם הוא יאבד לגמרי את הראש ואת הידיים. אבל יהודי צריך להאמין שהקב"ה נתן לך את זה ושיש לך את הכוח לעמוד שם והקב"ה רוצה למנף אותך ולתת לך עוד יותר קשר בורא מעד עכשיו ולתת לך עוד יותר שכר מעד עכשיו.

כמה זמן לוקח לאדם לתפוס שזה המהלך

וממילא יכיר וישיג יותר גדול אלקותו יתברך על ידי מדותיו העליונים, וככל שנכנס לשם יותר הוא מחובר יותר, וכמו שאמר הבעש"ט הק' אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למאה פעמים ואחד. במאה פעמים שם אדם עוד נמצא, ועוד פעם אחד שם הוא כבר מכניס את האחד יחיד ומיוחד. וככל שאדם חוזר על זה הוא מגיע לזה, וכמו שאמר ר' אשר הרגל נעשה טבע, והיה אומר אני נופל ואתם נופלים, וההבדל הוא כמה זמן לוקח לכם לתפוס שזה המהלך, ויתחזקו בתוכו המידות הנקבעים בחלק נשמתו מהמדות העליונות.

תכלית עשרה מאמרות הוא כדי שיכירו אותו

ובזה הוא מתרץ עם השאלה שהתחיל, האם הקב"ה ברא עשרה מאמרות כדי להיפרע מן הרשעים. אלא אם לא עשרה מאמרות לא היה מציאות כלל של נברא בעולם, וכל תכלית עשרה מאמרות הוא כדי שיכירו אותו, א"כ הקב"ה עשה זאת בשביל לעשות לך טוב בעולם, ובמקום זה אתה לוקח מה שהוא נתן לך ואתה אומר לו בוקר טוב ואתה כלל לא פונה אליו, וזה נקרא להיפרע כי הקב"ה רצה לעשות לך טובה ובמקום זה אדם הולך ועושה בדיוק ההפוך.

אדם שחושב שהכל זה אני הוא לא מחובר עם הקב"ה

וכן בפרנסה כל מה שאדם צריך לקבל הוא יקבל, השאלה רק אם זה בהיתר הוא צריך להתאמץ קצת על זה, ואם זה באיסור זה בהישג יד. אדם שמסתובב שהכל זה אני אז הוא לא מחובר להקב"ה כלל, וברגע שאדם מבטל את עצמו ויש לו סבלנות לכל דבר הוא מחובר להקב"ה.

שיעור ד'

יום ב' יח' תמוז פרשת פנחס

כדי שיהא בורא ונברא היה חייב להיות צמצום אחר צמצום

איתא במאור עינים (המשך ד"ה וידבר ד'). אך, מפני שהמידות העליונות לא היה באפשר שיתעוררו בתוך האדם, דברנו שבעשרה מאמרות נברא העולם, והלא במאמר אחד יכול להיבראות, אלא כדי להיפרע מן הרשעים. דהיינו אנחנו צריכים שיהא מצב של בורא ונברא, והקב"ה בעצם רצה להיטיב, וברגע שזה עדיין בחינת אין סוף הכל נהיה לך אין סוף, וברגע שיש בריאה אז אפשר להכיר את הטוב שהקב"ה נותן לך.

אדם שרק לוקח מתבייש מהחסד של השני

אבל אומר המהר"ל שכזה טוב אין בזה שום עבודה כלל, וצריכים כזה עבודה שלא יהא מצב של בהית לאיסתכולא באפיה, ושלא יהיה מצב שאדם מתבייש מהחסד שאתה נותן לו. לפעמים אדם יש לו אבא חולה והוא יכול לתת לו כל מיני תרופות אבל הוא עדיין לא מרגיש טוב כלל, אבל ברגע שאתה נותן לו עבודה ושיהא לו פרנסה מסודרת הוא מיד מבריא וזה כיבוד אב בדרך הנכון. בארה"ב יש הרבה חסרי בית שיושבים ברחובות. ויש ארגון שמחלק להם כל יום שישי אוכל, אבל אותו האדם שהוא מקבל ממך מה שהוא צריך לקבל הוא לא משחרר אותך עד שהוא לא מביא לך מתוך ערימה שלו איזה לוח שנה מלפני עשרים שנה, כי לא רק שאתה נתתי לי גם אני נתתי לך.

אדם צריך לתת הרגשה שהוא מעריך מה שבניו עושים לו

וזה גם בחינוך ילדים, אדם שמרגיש בעל הבית הוא לא יכול לחנך אותם, כי אתה באמת בעל הבית אבל אתה צריך לתת לו את הרגשה שאתה מעריך גם מה שהוא מביא ועושה לך ג"כ ואתה שמח בזה.

בלי כאב או אפשר להגיע לשום מקום

א"כ קודם הסברנו שהיה צריך להיות צמצום כדי שיהא נברא בעולם, אבל איך הנברא הזה יכול להגיע למצב לראות את הקב"ה היות שאנחנו גשמי ביותר ואנחנו נמצאים בצמצום אחר צמצום שבאמת אי אפשר לראות את הקב"ה כלל. וכדי להגיע לזה היה צריך ללכת במקום של מלכות ששם נברא העולם להכניס שם רע כדי שנוכל להגיע אליו יתברך, כי עד עכשיו היה להיטיב לברואיו, אבל מעכשיו הוא ברא רע שזה צרעת משכא דחויא שזה הגשמי והחומרי, נכון מצד אחד יש בזה סיכון אולי אדם לא יגיע להקב"ה כלל, ומצד שני לא יכול להיות רווח בלי זה, בלי כאב אין כלום.

אנחנו על סולם או שעולים או שורדים אין אמצע

א"כ הקב"ה ברא את המידות עם רע וזה בשביל עבודה. ועכשיו יש לך בחירה או שזה מושך אותך כלפי מטה או שאתה מושך זאת כלפי מעלה, א"כ כל פעם שיש לך חיכוך כן גאט או לא גאט אז או שזה מושך אותך כלפי מטה או שזה מושך אותך כלפי מעלה. וכמו שאמרנו מהחפץ חיים שזה כמו סולם או שאתה עולה או שאתה יורד אין לעמוד באמצע. אדם צריך

לראות שיהיה לו חיות כל הזמן, וכל נקודה קטנה שאין לו חיות זה כבר נחית דרגא. וברגע שהוא מנתק את עצמו מהחיות ומהמקור של השפע הוא כבר בחינת מות.

להגיע לזה הוא רק על ידי הכנעה שפלות ואמונה

ולהגיע לכל זה הוא אך ורק על ידי הכנעה שפלות ואמונה, אבל לפני זה חייבים שיהיה לך את המודעות שזה המהלך, כל זמן שאין את המודעות או שיש רק שהוא חושב שזה עוד איזה עצה סתם עוד לא הגיע לנקודה, וכדי להגיע לנקודה חייבים גם אמונה וגם המודעות, ולהאמין שזה הדרך.

לגוף לא עוזר הסברים כי הוא כולו רגש

אך, מפני שהמדות העליונות לא היה באפשר שיתעוררו בתוך האדם, הם גם צמצום קצת אבל הם כולו טוב ומיעט רע, עד שהגיעו לעולם העשייה ששם זה מיעט טוב וריבוי רע. אבל יש בעיה כי אדם הוא עפר מן האדמה מפני שהוא מלוכלך במלוכלך חומרי וגופני כזה, אי"כ איך אתה רוצה שהחומרי והרוחני הזה ילכו ביחד, דהיינו איך אתה רוצה שהחומרי ימשך אחרי הרוחני. ואיך היה מתעורר לאהוב את הבורא ב"ה אהבה זכה. הלא אנחנו נמצאים בגוף, שזה גוף ויל פאפן גוף ויל פרעסען, איי גוף וועסט פייגערן ותגיע בסוף לרוחני, אבל גוף וויל פראט. לגוף לא עוזר שום הסברים כלל כי הוא כולו רגש, אי"כ אי אפשר להגיע לשום אהבה בהקב"ה, או לירא מפניו, או שארי מדות. כי על ידי טבע הגופני, שאדם נמצא בה לא היה מניחו להתעורר לדבר רוחני כזה. וכמו שאמרנו מושכל ראשון זה יצר הרע, מאיליו נמשך אל החיצוניים, אי"כ איך בדיוק הקב"ה נתן לנו את הכוח ויש לנו את היכולת לזה.

העיקר הוא הרצון ובוה מצליחים

אבל היכולת באמת אין לך אבל רצון יש לך, אדם שרוצה להיות עשיר הוא באמת לא יודע איך לעשות אותו אבל אין דבר עומד בפני הרצון, ואיך מפעילים את הרצון, אלא זה על ידי המודעות ואיפה שיש לנו תענוג ככה מפעילים את הרצון.

מי שמאמין מקבל פרנסה בקלות

הרה"ק הבני יששכר זי"ע היה בשבת אחד במקום מסוים, וביום ראשון ניגש לשבעה טובי העיר ושאל אותם מה אתם אומרים על הדרשה שלי. ענה שם אחד מהם שהרב אמר בהשבת שהמן מי שהאמין בזה זה הגיע ליד פתח ביתו ומי שלא האמין בזה היה צריך ללכת רחוק כדי לקבל את שלו ואותו דבר בחיי יום יום מי שמאמין בהקב"ה מקבל את הפרנסה שלו בקלות ומי שלא מאמין הוא צריך לעבוד קשה מאוד להגיע למשהו. אבל אמר אותו האיש: אנחנו כאנשי עסקים יודעים מי שמסקר יותר ומי שעובד על כולם יותר הוא מרוויח הכי הרבה מכולם, ומי שלא רק מפסיד.

כולם מאמינים רק השאלה במה אם בהקב"ה או בדברים אחרים

ענה להם בחזרה הבני יששכר אני יענה לכם, והתחיל לשאול את כל אחד ואחד מה עבודה שלו וכמה הוא מרוויח ואיך הולך במשך החודש כמה נכנס כמה יוצא וכן הלאה, אבל הוא רשם את כל מה שאמרו על דף ותכלית יצא שכולם לכאורה רק מפסידים כסף ולא מרוויחים כלום, אי"כ איך הם חיים כלל, אלא אתם מאמינים שאתם יכולים להגיע לעשירות בעסק

שאתם עוסקים, ומה ההבדל בינינו, אלא אני מאמין בהקב"ה שזה השיא שלי ואתם הדביקים בדי' אלוקים חיים כולכם היום, ואתם נכון שאין לכם אמונה בהקב"ה אבל יש לכם אמונה בעץ באור ובנדלי"ן וכן הלאה, תכלית הכל תלוי כמה אמונה יש לך.

אם המידה היה מתעורר בצורה רוחניות אדם לא היה נמשך לזה כלל

לכאורה איך אפשר להגיע למודעות ואמונה ולהגיע לבחינה הרוחני? אלא כדי שזה יקרה הקב"ה היה צריך לצמצם עשר מידות בתוך דברים גשמיים ולא רק לעשות עשר ספירות, הקב"ה מלביש לנו פחד בתוך כלב, אהבה הוא מכניס באיש כי יקח אהותו חסד הוא, דהיינו הקב"ה רוצה להביא לך דוגמית מאהבה שאנחנו צריכים לתת לו יתברך, ועל ידי אהבה גשמי יש לנו דוגמית מה זה אבל חסר לי תכלית מה זה ואיך זה עובד, אם המידה היה מתעורר אצלך בצורה הרוחנית בלבד אדם לא היה נמשך לזה כלל, אדם שבא ואומר כאן מאמר בחסידות כולנו מיד מתעייפים מזה.

אדם שחי את הסכנה מגיע לראות כמה עוצמות יש לו שם

העיקר הוא להכניס אותו לתוך כלי שיהיה לנו אחיזה במה מדובר, ואז אדם יגיד לעצמו הרי אני גשמי ואיך אני מגיע לרוחני, אומר הפרי הארץ זה שאתה מכיר שאתה גשמי ואתה מכיר שהרוחני רחוק ממך ועכשיו נתנו לך איזה נצנוץ מזה דהיינו אני לא יודע מה זה אבל אני יודע שזה דבר טוב, ועל ידי ההשתוקקות שיש לך בזה עצמו הכל נהיה ממילא ואתה מזהה את הפוטנציאל שיש בדבר הגשמי הזה ואז אדם נמשך למעלה ממילא, וכמו אדם שיודע שכאן אפשר להרוויח אז בכל דבר שפוגש הוא רואה רק כסף וגם מושך את עצמו רק לכסף, אותו דבר ברגע שאדם חי את הסכנה שהמידה מתעורר אצלו בצורה מסוכנת מאוד אבל מצד שני יש שם עוצמות מאוד גדולות ואני עושה זאת בצורה נכונה מאוד.

בכל מידה צריכים ללכת לפנימיות שלו

כשמתעורר אצלנו אהבה זרה צריכים להשתמש עם גבורה לא לגשם זאת מדי הרבה, וכשמתעורר אצלנו מידת גבורה בצורה של כלב צריכים להשתמש עם חסד שיש כאן אהבה מאת הקב"ה ובטוח שיש כאן משהו טוב ג"כ, כשמתעורר מידת אהבה צריכים להגביל זאת וכשמתעורר מידת גבורה צריכים להיפתח מזה, ולדעת שהקב"ה עושה כל דבר להיטיב לברואיו.

בלי הדוגמית לא היינו יודעים מה זה יראת ד' ואהבת ד'

לכן, נתצמצם כביכול מדותיו יתברך גם כן בדברים גשמיים. דהיינו שהיה השתלשלות ממידות כתר עד מידת מלכות ששם זה השער להיכנס לעבודת השי"ת, וזה מתעורר באופן של רע ועל ידי אמונה אדם יכול להתעורר מזה ולחזור להקב"ה. שהן, אהבת התענוגים מזה העולם הגשמי. ויראת חיצונית, שהן יראת העונש, ויראת בני אדם זה מזה. ומזה אדם מגיע לראות דוגמית מה זה אהבה ומה זה יראה. ובלי זה לא היינו יודעים מה זה אהבה ויראה.

בן המלך שמח במכתב אביו

התולדות מסביר זאת במשל שהיה בן של מלך שעזב את בית המלך ונסע למרחקים, ויום אחד המלך החליט לשלוח לו מכתב שיחזור לביתו, אבל שם באותו כפר לא ידעו בכלל מה

זה מלך ומה זה מכתב של המלך, והחליט לשלם לכל בני הכפר בית מרזח באותו לילה, ובאמת כולם יצאו לשתות וליהנות על חשבון המלך, כל בני הכפר שמחו עם היין ובן המלך שמח עם המכתב של אביו המלך.

בשבת צריכים לשמוח עם הפנימיות ולא עם החיצוניות

אותו דבר זה עם שבת, כי בא שבת בא מנוחה שבת הוא לאו יומא דגופא אלא יומא דנשמתא, אבל הגוף לא מבין כלום מה אנחנו מדברים, וממילא מביאים לו לאכול ולשתות שלו ודגים וכל התענוגים, ואז הגוף וכל בני הכפר שמחים בגשמיות, ומזה דוגמא שאתה מבין מה זה שמחה בכלל אתה יכול להגיע לשמחה אמיתית שזה לשמוח עם המכתב של המלך, ושם יתפרדו כל פועלי און ומשם אפשר להעלות כל דבר וגם את עצמי בתוכו עם כולם. וזה עבודת האדם כל הזמן ובכל מקום ובכל נפש וזה מתחלף כל הזמן במהירות של כהרף עין, וזה ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא, מה אני בורא אף אתה תהא בורא, הקב"ה ברא את העולם שזה ברוך שאמר והיה העולם, אותו דבר אני בזה שאני אומר ברוך הוא גם אני בחינת בורא.

הקב"ה מדבר אתנו כל יום בשבעים שפות

מדריגה אחר מדריגה, עד שנתפשטו המידות העליונות מעילה לעלול, עד הגיען לדברים שפלים מאוד. כללות המידות הם שבע, ומשם נתפשטו עד דברים שפלים מאוד. נכון שהקב"ה מתגלה לאדם באופן של שפלים מאוד, אבל הבא ליטמא פותחין לו הקב"ה נתן לך אותם כדי להגיע משם להקב"ה, לא היה מצב אחרת להגיע להקב"ה אם אנחנו לא היינו מדברים אתך בשפה שלך, כי לפעמים מדברים אתך כמה שפות ואתה עדיין לא מבין שום דבר, הקב"ה צריך לדבר עם כל אחד כל יום שבעים לשונות כדי שיבין משהו, ועבודת האדם הוא לדעת שהשורש של כל הלשונות הם לשון הקודש.

הקב"ה נותן לנו כל דבר בעזרה שהגוף יבין זאת

וכל זה במטרה להכניס אותך לאווירה של היימיש שתרגיש טוב ומצוין, כאן לא מדברים הונגריה לפקיד הזאת אפשר לגשת היא בסדר, ואפילו שכל הפקידים הם אותו דבר אבל אנחנו צריכים אחד שאנחנו נותנים בו אימון ושנאנחנו נרגיש טוב אותו, כי על ידי החומר שמתאווה לתענוגים הגשמיים, שהגוף מרגיש טוב עם זה, נכון שנותנים לך את זה עם שלט ענק שכתוב על זה שזה טעם החיים ומי לא רוצה חיים, ואז כולם רצים באמת אחרי הטעם החיים, דהיינו הקב"ה נותן לך את זה בצורה שהגוף יבין את זה אבל הסיבה הוא להגיע להקב"ה.

הגשמי הוא כדי לסבך את האויב

וכמו שכתוב בפרי הארץ במצב מלחמה מחליטים שעל כן הכוונה לא ושעל לא הכוונה כן שזה הכל כדי לסבך את האויב, א"כ אותו דבר בעבודת השם הקב"ה מביא לך את זה בצורה גשמית אבל אדם יכול וחיוב להתעורר מזה להקב"ה, יתעורר בו מידת האהבה ששם בדבר ההוא. ומאהבה הפשוטה שיש לו זה דוגמית בשבילו להגיע לאהבה בהקב"ה.

כדי להיכנס למלחמה צריכים אמונה

וכשיש לו דעת שזה מודעות ואמונה, אדם שיש לו מודעות אבל אין לו אמונה זה לא שווה שום דבר, רבי אני כבר מבין ומה הלאה, בכזה מצב אפשר לשום הכל למעלה לעוד כמה מאות שנה, וכל מי שנכנס אליך הביתה תוציא משם איזה ווארט קטן ותלך הלאה, אבל כדי להיכנס למלחמה צריכים אמונה, בלי אמונה לא מגיעים לשום מקום, ועל ידי אמונה אפשר לקשר את הפנימיות שלי עם הפנימיות של הקב"ה, כי יהודי יש לו את הכוח מעת יציאת מצרים ששם קבלנו את האמונה מאת הקב"ה, אבל אמונה זה בלי טעם ובלי ריח רק לבטל כל דבר שיש לנו להקב"ה, ורק על ידי המודעות אדם יכול להגיע לזה, אדם שצריך לחתום על מסמך אבל בקושי הבין מה הפקיד רוצה וגם שכח תכלית מה הוא צריך לחתום, אבל בלי שהפקיד ידבר אתך לפני זה לא הייתי כלל יודע במה מדובר, דהיינו זה מתחיל עם מודעות ומשם לאמונה.

על ידי השתוקקות והתבוננות אפשר להגיע להקב"ה

וכשיש לו דעת ואמונה, כי זהו ממידת האהבה העליונה, ואתה מאמין בזה באמת, **שהבורא ב"ה מדד וצמצם את עצמו עם זה המידה לזה העולם עד אותו הדבר**, וזה אורו יתברך שצמצם את עצמו מלמעלה עד חכמה בינה ודעת ומשם דרך חסד עד מלכות, והקב"ה הלביש את עצמו כדי שיהיה לך כוח ללכת מלמטה עד למעלה, נכון הקב"ה ברא את העולם מלמעלה עד למטה אבל שם עדיין אין מצב לאדם לאחוז שם שום דבר, ומשום הכי נתן לך דוגמית בצורה גשמית מאוד **בכדי שיוכלו לאחוז בזו המידה**, נכון שהקב"ה נותן לך את זה בצורה גשמית מאוד אבל שם הוא יתפוס רעדה שיש כאן משהו עצום ואפשר משם להגיע להקב"ה, ובמקום ללכלך את זה אפשר להגיע משם להקב"ה, א"כ על ידי עצם ההשתוקקות וההתבוננות אדם יכול להגיע לשם, **אזי, תיכף יחרד ויאחוז בזו האהבה שנתעוררה בו**, ויאמר בלבו הלא זה הוא אהבה נפולה מעולם האהבה אהבת הבורא ב"ה, ומתחילים לומר לו הרי אתה מתחבא בתוך אהבה הזו, ואז במקום לרדת עוד יותר למטה ביותר ארציות צריכים להחליט להעלות את זה עוד יותר למעלה.

אדם צריך לדעת באיזה כיוון הוא נמצא

ואיך עושים זאת, אלא אומר **הפרי הארץ** שאדם צריך לחשוב שאני גשמי והמצווה גשמי ובזה אני לכאורה מוריד זאת עוד יותר למטה, א"כ איך אפשר לגשת למצווה כלל, אלא אחרי התפעמו בפעם אחרי פעם שזה עוד פעם ועוד פעם אז יתחיל מתחיל תהליך לקרות כאן, מתחיל תהליך של השתוקקות ורצון, ואז ברגע שאדם מתחיל לאהוב את הקב"ה ואתה מתחיל לעשות קשרים אתה מתחיל לשאול מה זה ומי זה ואתה מתחיל להריח מה קורה כאן, בזה אדם נמצא בכיוון ההוא, וכמו שאמרנו אדם שנמצא על סולם אפילו שהוא למטה אבל אם הוא בכיוון לעלות הוא הרבה יותר גבוה מאדם שנמצא למעלה אבל הוא בכיוון לרדת, וזה נקרא הבא לטהר מסייעין אותו.

כל פעם מקבלים סיוע מפעמים הקודמים

ויתחיל לאהוב את הבורא יתברך אהבה חזקה, ובוודאי יתוסף בו אהבה יותר ויותר בתענוג ורוחני. אדם צריך רק להפעיל את המהלך הזה ואת הגלגל הזה ואז **כי, מסייעין לו כשבא לטהר, ר' אשר** היה אומר פעם ראשונה זה קשה פעם שנייה אתה כבר מקבל סיוע מפעם הראשונה ופעם שלישית אדם מקבל סיוע משתי פעמים הראשונים, **ונקל לו אז, על ידי**

שנתעוררה המדה בו כבר, והבן. ואדם צריך לדעת שהוא לא יכול שום דבר והקב"ה צריך להביא לך את זה. וברגע שאדם נכנס לתהליך הזה הכל משתנה לגמרי.

הקב"ה עשה את הצמצום בשבילך

ואז מביא הדבר, דהיינו, המידה שהיתה בצמצום ומיצר, אדם לא צריך לעשות שום דבר הקב"ה מעלה זאת, אל שרשו, אל עולם האהבה ותענוג העליון, שהוא בלא מיצר. ששם הוא חסדים גמורים, שמשם בנין העולם, כמ"ש עולם חסד יבנה. והכל היה כדי להיטיב לברואיו, יכול להיות שחיצוניות זה נראה כרע, אבל אין רע בעולם כי מאתו לא תצא הרעות. וכל הצמצום שהקב"ה עשה היה בשבילך, קודם כדי שיהא מצב של בורא ונברא וגם שיהא לך דרך איך להגיע לכל זה.

צריכים לחיות את הסכנה ולא לזלזל בכללים

ועל ידי זה הוא עושה רצון הבורא יתברך, דהיינו נותנים לך משהו כדי לעורר אצלך את החשק לזה, והקב"ה צריך להביא לך משהו כדי שאתה תבין ומשם אפשר להגיע להקב"ה. ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, הכל מתחיל עם הרצון, ואדם צריך לחיות עם הסכנה שזה לא ימשך אותך כלפי מטה, ואז יהיה לאדם את הדעת שזה המהלך, וברגע שאתה יודע שזה המהלך אתה כבר עושה חשבונות שהבנין יהיה כאן, אבל צריכים לעבוד בסכנה ולא לזלזל בכללים של זה, שלא היתה כוונתו, כי אם לעוררו לאהבה העליונה.

העיקר הוא להפוך את הגשמי לרוחני

הפרי הארץ אומר נחת רוח לפני שאמרת ונעשה רצוני. והכוונה בזה הוא, אמרתי זה צמצום אחר צמצום עד שנברא העולם, ונעשה רצוני נקרא שאדם הופך בזאת הגשמי לרוחני, וברגע שחוזרים לנקודה של הרצון בזאת מעלים כל דבר בחזרה למעלה.

אי אפשר לעזור לאדם אם הוא לא רוצה

ואז, כמו שמוציא המידה העליונה מן הצמצום, ואז משם יתפרדו כל פועלי און, כך מסתלקין גם כן הדינין ממנו ומן העולם. ואז כבר לא צריכים לעשות שום דבר והכל נהיה ממילא. אם אתה מאמין שאתה יכול לקלקל תאמין שאתה יכול לתקן. כי אדם צריך לדעת שהקלקול הוא להחזיר לך לנקודה של אמונה, א"כ מה אני בורא שהקב"ה עשה צמצום אחר צמצום עד שנברא העולם, אותו דבר אף אתה תהא בורא תכיר שזה התהליך ואז יעזרו לו, אבל אי אפשר לעזור לאדם אם הוא לא נותן שיעזרו לו, כי הדינין הם סוד הצמצום, אבל כשהוא יוצא מן הצמצום, אזי נתבטלו הדינין, ונתוסף טובה וברכה על ידו.

שיעור ה'

יום ג' יט' תמוז פרשת פנחס

הצמצום הראשון היה כדי שחקב"ה יוכל להתגלות בעולם

איתא במאור עינים (המשך ד"ה וידבר ד'). דברנו אתמול שהקב"ה עשה בעת בריאת העולם שתי סוגי צמצום, דבר ראשון עשה צמצום אחר צמצום בשביל קיום העולם, כי בלי זה הכל היה מתבטל מיד אליו יתברך ולא היה יכול להיות מצב של בורא ונברא. וזה היה צמצום מלמעלה עד למטה עד מלכות ששם העולם יכול להתגלות ולא להתבטל בחזרה להקב"ה.

הצמצום השני היה להלביש רע על המידות

ובעת בריאת העולם ברא עוד צמצום שזה על העשר ספירות כדי שנוכל להגיע דרכם להקב"ה היה צריך להלביש להם דברים גשמיים, נכון שיש מצב של העולם ונברא אבל איך אפשר לדעת שם מהו אהבת ד', ואיך נדע שם מהו יראת ד', כי המידות העליונות הם לא יכולים להתלבש בתוך האדם שהוא גוף גשמי ולא רוחני כלל, א"כ איך אפשר לאהוב את הקב"ה או לירא ממנו, כי הלא טבע גוף גשמי לא נותן לאדם להתעורר לדברים רוחניים כלל, וממילא היה צריך להלביש את המידות בתוך דברים גשמיים, כגון אהבה של תענוגים או יראת העונש, דהיינו ברגע שיש לך פחד של כלב מזה תבין מה זה פחד, ואהבה גשמית שיש לך הוא לא כדי שתישאר שם תקוע אלא שזה דוגמית להגיע לאהבת ד', וזה עוד שלב בבריאת העולם.

דעת נקרא להכיר את התהליך של הקב"ה

ובשביל להגיע לזה צריכים דעת ואמונה, דעת נקרא לדעת את התהליך מה הקב"ה עשה אתך עד שנבראתי כאן למטה, אבל צריכים גם אמונה לדעת שיש כאן משהו, וברגע שיש לך את המודעות יש לך גם את האמונה שיש שם משהו, ואדם בעצם מאז יכול להתחיל להכיר שיש הקב"ה בעולם.

הקב"ה לקח ריזיקה כי אדם יכול לגשם עוד יותר

וברגע שנפתח לאדם מידה אפילו שזה לא כ"כ יפה, אבל הוא צריך לדעת הבא לטמא פותחין לו, וברגע שנפתח לך מידה הכוונה שעכשיו אמור לרדת לך השפעה מלמעלה למטה. יעקב אבינו היה צריך לרדת למצרים כדי להעלותם, אותו דבר זה התענוג הגדול של הקב"ה שהוא נותן לנו דוגמית מאהבת ד' שלו ומיראת ד' שלו, ואז במקום לגשם אותו אתה שומע ד' שמעתי שמעך יראתי, דהיינו שאדם שומע את הקב"ה בתוך הצמצום, ובעצם הקב"ה לקח כאן ריזיקה כי אדם היה יכול למשוך זאת כלפי מטה אבל למעשה עבודת האדם הוא למשוך זאת כלפי מעלה ולדעת ששום דבר לא מציאות אלא סיבה, ואז רק שאתה מעלה זאת אלא שזה מעלה אותך ג"כ.

תענוג רוחני הוא הרבה יותר מעצם גוף המעשה

כתוב אצל דוד המלך שלעת זקנתו הביא לו השונמית לאשתו. לכאורה שאל ר' אשר ממילא דוד המלך רצה להתעלות בקדושה ובטהרה ובפרישות, אבל השונמית סבלה מכל זה, א"כ למה דוד לא מתייחס לזה כלל. אלא התשובה הוא, אלא במקום לקחת את אהבה הזאת

ולמשוך זאת כלפי מטה ולא לשלוט על עצמו ולאבד את עצמו לגמרי צריכים לקחת את אהבה ולעלות אותו בחזרה להקב"ה, ואז זה גורם תענוג לא רק לעצמו אלא לכל הסובבים אותו ולכל הנבראים בעולם. וזה שדוד המלך השפיע תענוג רוחני מהפרישה שלו היה תענוג הרבה יותר גדולה מעצם גוף המעשה.

אדם צריך לזהות בכל דין שזה חסד

וזה עבודת האדם בעולם, אדם מקבל את התענוג בצורה של דין והוא צריך לזהות שזה חסד, וזה על ידי המודעות שעולם חסד יבנה, ועל ידי אמונה אדם מגיע להכרה שהקב"ה לא רצה להכשיל אותך אלא להביא אותך לאהבה ויראה ואמונה. וזה היסוד של המתקת דינים בשורשם, אם השני עושה לך משהו אפשר לעורר עליו קנאה שנאה ומחלוקת, ואפשר לדעת שבעצם זה הניצוץ שלך שמתלבש בתוך קליפה ומזה יש לו כוח להציק לך, והכאב שיש לך הוא כי הקליפה לא רוצה לשחרר את הניצוץ באותו רגע, כי ברגע שזה קורה אין לו יותר שום חיות בעולם, וזה הכוח שהשני יכול להציק לי, אדם צריך לזהות שהפחד שיש לו מהשני ואת החסר אונים שיש לו לא בא להעניש אותו אלא בא לתת לו עוד יותר כוח ומוח, ובזה אדם מתחיל להתקשר להקב"ה ומשם יתפרדו כל פועלי און.

הדינים הם לא מציאות אלא סיבה

ואז, כמו שמוציא המידה העליונה מן הצמצום, כך מסתלקין גם כן הדינים ממנו ומן העולם. כי הדינים שיש לאדם הוא לא יותר מסיבה וזה לא מציאות כלל, ועכשיו הקב"ה מביא לך הזדמנות להוציא את הניצוצות מהדינים והוא נותן לך את זה ונותן לך את הכוח לזה ורוצה בזה שתמנף זאת להקב"ה, ותגיע עם זה למקום שרק אתה יכול לעשות את זה. כי הדינים הם סוד הצמצום, ואתה מאמין שזה הקב"ה שנותן לך את זה, והוא נותן לך דוגמית מזה, וזה לא יותר מממשל אבל אדם צריך לחיות עם הנמשל, אבל כשהוא יוצא מן הצמצום, אזי נתבטלו הדינים, ונתוסף טובה וברכה על ידו.

אדם צריך לקחת את הגאווה לדי' מלך גאות לבש

דהיינו יש מצב שאדם הוא למטה ויש מצב שאדם הוא למעלה, אצל חסידים אמרו על זה שש עשרה לייטיג ושתי לייטיג, שתי לייטיג נקרא שאחוז אלכהול הוא לחש והוא במצב של שבירה, לעומת זאת יש מצב של שש עשרה לייטיג שאז אדם במצב של גאווה וזה סכנה גדולה בשבילו, אבל צריכים להילחם עם שניהם, כי צריכים לשמור את הגאווה על די' מלך גאות לבש, הקב"ה נותן לך את הגאווה כדי לא לקחת זאת לעצמך אלא לדעת שהוא נותן לך את זה, וצריכים לצמצם את הגדלות שלך עד לדי' מלך גאות לבש, וברגע שאדם חי שהקב"ה עלול כל שניה לקחת זאת ממנו אז הוא יכול להחזיר זאת להקב"ה.

אדם שלוקח את הגאווה לעצמו יכול להתרסק לגמרי

אבל אדם שלוקח את הגאווה לעצמו אז ברגע שהקב"ה לוקח זאת ממנו הוא יכול להתרסק בכזה צורה שלא יהיה לו מצב לקום אחרי זה, כי הוא היה חי בדמיון שככה יהיה תמיד, אבל לא לעולם חוסן לא לעולם חתן. יעקב אבינו אפילו שהיה לו הכל בכל מכל אבל היה חי כי במקלי עברתי את הירדן הזה, אבל ברגע שהיה לוקח משהו לעצמו מיד היה יכול להישבר, כי מנגדו יש כאן עשו שיכול לקחת ממנו הכל בשנייה אחד.

אסור לאדם להתבלבל מקצת כסף שיש לו

החובת הלבבות אומר שהקב"ה נתן לאדם כמה פרנסה שהוא צריך, כי מאן דיהיב חיי יהיב מזונו, ויש גם מצב שאדם נותן לאחרים. דהיינו יש שתי ערוצים יש זה שהקב"ה נותן לך לחיות שלך, ויש שאדם עשה כמה עסקים טובים ומזה יש לו קצת לחלק הלאה. אבל אדם נכנס לבלבול מזה, אדם צריך לדעת זה שהקב"ה נותן לך עוד קצת כסף מרגיל הסיבה לכך הוא כי הוא יודע שיהיה לך עכשיו הוצאות מרובות מהרגיל, אבל אדם מתבלבל מזה ומתחיל לנסוע במטוסים פרטיים מזה ומתחיל לפזר כספים גדולים, ואדם נכנס מזה לדמיון שתמיד יהיה ככה, וברגע שהקב"ה לוקח זאת ממנו הוא נופל ונשבר מאוד.

אלו שמחתינים צריכים להיזהר ביותר

אבל אדם צריך לדעת שהקב"ה נותן בדיוק על מה שהוא צריך על כל יום, ואם הקב"ה נותן לו עוד קצת הוא בשביל עוד הוצאות אחרות שיהיה לו במשך הזמן, ויש באמת מספיק דברים שצריכים עליהם הרבה כספים, ובפרט אלו שמחתינים ילדים יש על זה מספיק הוצאות חוץ מהשוטף. כי אדם שעושה בלבול אז גם השוטף נחנק לו, ואז אדם צריך משהו בשבילו ואין לו כי בזבז כל כך שאפילו לחיות נורמלי כבר אין לו כלום.

הסבל אדם בוחר לעצמו הניסיון לא

העולם אומר האסטו ביסטו האסטו נישט ביסטו נישט. ר' אשר היה אומר גיטו ביסטו גיבסטו נישט ביסטו נישט. הכוונה הוא אדם שיש לו משהו הוא צריך מיד לשמוע שזה הקב"ה, ואם אין לך תיידע לך שהקב"ה יביא לך, כי מאן דיהיב חיי יהיב מזונו. דהיינו כל פעם יש לך עבודה אחרת למתק את הדין, יש ניסיון העושר ויש ניסיון העוני, כל דבר זה ניסיון הסבל אדם בוחר זאת לעצמו, או שאדם חי שהסבל הוא כאב ואז נכנס עם עשירות שלו להפקרות, או שחי שהסבל בא למנף אותו להגיע להקב"ה. בעניות עבודה שלך הוא לא לסבול אלא לדעת ויגבה לבו בדרכי ד', ובעשירות עבודה הוא לחיות עם השפלות שלך.

אדם שחי עם הקב"ה הדינים הולכים ממנו

א"כ עבודת האדם בכל צמצום הוא לא שזה ימשוך אותך כלפי מטה אלא אתה תמשוך זאת כלפי מעלה, הפחד הכי גדול של צדיק אמת הוא לא לקחת לעצמו שום דבר ולשכוח מהקב"ה, וברגע שאדם חי ככה אזי מסתלקין הדינים ממנו ומן כל העולם. והצמצום שבא על האדם הם לא מציאות אלא בשביל סיבה להגיע להקב"ה.

אדם צריך לבקש מהקב"ה שזה לא ימשוך אותך כלפי מטה

וכן הדין בכל המידות, לא רק כשיש לך תאוה לכסף או לתאוות אחרות, ואז אתה חי שהקב"ה נותן לך דוגמית מאהבה שלו ואדם צריך אז לצעוק להקב"ה שזה לא ימשוך אותך כלפי מטה אלא שיהיה לי את הכוח שזה ימשוך אותי כלפי מעלה. וכן ביראה לפעמים אדם הולך ברחוב ופוגש כלב וזה דוגמית של פחד ד', כגון יראה, גזרה חכמתו יתברך הבלתי מושגת, שאי אפשר לבוא ליראה הגמורה והזכה, אין מציאות בעולם להגיע להקב"ה, כי הוא אינו גוף ואינו משיגי הגוף, ואיך כן יש אפשרות לראות את הקב"ה, מבלעדי שיהא דבר שיעורר את חומרו לזה המידה. אנחנו צריכים משהו כדי להבין משם במה מדובר. הקב"ה היה צריך להלביש דברים גשמיים וחומריים כדי שתבין במה מדובר.

אדם שחי עם הקב"ה משפיע חסד עם כולם

על כן, נתפשטה מידת היראה העליונה, ונתצמצמה בדברים שפלים וגשמיים, דהיינו אנחנו צריכים לראות שמתחת לכל דין יש חסד שם, נכון שכלפי חוץ זה גבורה אבל בתוכו זה חסד, ואדם צריך לדעת שעולם חסד יבנה וכל דבר שהוא נותן לך הוא כדי לגלות את החסדים שלו בעולם, וזה על ידי שאני מבטל את עצמי ולא לוקח לעצמי שום דבר, זה החסד שהקב"ה רוצה לגלות עליך ועל כל הסובבים אותך.

הקב"ה נותן לכל אחד את המקום המיוחד שלו

ועד כמה צריך הקב"ה לצמצם את עצמו, תלוי איזה יום אתה נמצא ובאיזה מקום אתה נמצא ואיזה נפש אתה, ותלוי מאיזה מורכבות אתה עשוי כמה איש יש לך או כמה מים או כמה רוח או כמה עפר כל אחד תלוי ביסוד שלו, אבל תיידע לך שזה **עד מקום שיוכל האדם החומרי להתעורר שם במידה ההיא**. הקב"ה מודד לך זאת, בכל מידה ומידה הוי מודדין לך, והוא מודד לך עד איפה שאתה יכול להתרומם מהמידה ההיא, וגם שלא תלך מדי למטה ומדי למעלה.

אי אפשר להגיע ליראת הקב"ה בנקל

מחמת שגם הדבר היראה מלובשת גם כן בדבר חומרי כמותו. כדי שגם אתה תבין מה שקורה כאן, וכל יראה גשמי מצד אחד הוא חיצוני ומצד שני הקב"ה רצה שתכיר אותו שם דווקא. **כגון כל יראת החיצוניות. ועיקר הכוונה מהבורא, שמדד וצמצם זאת המידה שם, בכדי שעל ידי המקום ההוא, כי אדם לא יודע איזה טוב נמצא שם, ורק על ידי הצמצום ועל ידי הרע הוא יכול לדעת כמה טוב נמצא שם, כי זה לעומת זה עשה אלוקים, ולפי יצרו גדול אפשר לדעת כמה גדול מחבירו, ששם צמצום היראה העליונה, ככל שהפחד הוא יותר גדול הוא להגיע להקב"ה, לפניו נעבוד ביראה ופחד, ואז במקום שהיראה ימשוך אותך כלפי מטה ואז תיכנס לפחדים וחרדות וסגירות, אז אפשר להגיע ליראת הקב"ה בנקל, ואז יוכל להגיע אל היראה מהבורא ב"ה בנקל.**

אדם שיש לו אמונה בהקב"ה שום חיה לא יכול להזיק לו

ואז הקב"ה בא לעזור לך מתוך שלא לשמה בא לשמה, ומשום הכי הקב"ה נותן לך אהבה גשמי ושם פחדו פחד וברגע שאדם שומע שם את הפחד ד' אז לא היה פחד, אז אין שום סיבה בעולם למה שהפחד הזה עדיין יהיה, וממילא ושם יתפרדו כל פועלי און, א"כ כל פעם שיש פחד צריכים לדעת ד' שמעתי שמעך יראתי, העולם נוהג לומר לכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו, ולמה באמת היה ככה, כי יהודים חיו אז באמונה והיה מצב של ויאמינו בד' ובמשה עבדו, ואז מי שחי ככה שום כלב לא יכול לעשות לך שום דבר.

אנחנו נותנים את הכוח לשני להציק לנו

כי ברצות ד' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו. כל אויב מי נותן לו את הכוח להציק לי, זה אני שנותן לו את הכוח וזה הניצוץ שלי שנמצא אצלו וצריכים לגאול אותו משם, ועל ידי לשון הרע ורכילות ומחלוקת אנחנו נותנים לו את כל הכוח להשתלט עלינו, ואדם צריך לזהות בכל זה ובכל אתגר שהקב"ה רוצה להביא לך משהו חזק מאוד, וצריכים לדעת שיש לנו הזדמנות והוא נותן לנו את זה ונותן לנו את הכוח ואפשר בזאת למנף את עצמי ואת כל הסובבים

אותך, במקום לבעוס לצעוק ולהשתולל תיידע לך שזה הזדמנות שאפשר למשוך מכאן רחמים ושפע, אלוקים עשו שיראו מלפניו.

מחמת שנפל עליו כבר יראה, יוכל להתחיל לירא תיכף עם אותה היראה מן הבורא ב"ה, ומוציא זאת היראה מן מקום הצמצום, ומביאו למעלה לשרשה, ועל ידי כן נתבטלו אותן הדינים שהיה ירא מהן, וד"ל.

או אפשר להגיע ליראת ד' ואהבת ד' בלי הצמצום

הקב"ה עשו והלואי שיהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. המורא שמים יכול להגיע רק ממורא בשר ודם, הדינים הם לא המטרה כי העיקר הוא הרחמים ולחיות עם אהבת ד' ויראת ד', אבל היות שאתה לא יכול להגיע לאהבת ד' ויראת ד' בלי הצמצום, א"כ עיקר הסיבה הוא כדי שתגיע לעילות העילות וסיבת הסיבות. **כי עיקר הדין, הם מחמת שהוא על ידי צמצום. ובהביאן למעלה לשרשן, לכוונת הבורא ב"ה, נתבטלו.** וזה נקרא המתקת דינים בשורשם.

אדם שחי עם הפנימיות הוא שולט על הכל ולא הגשמי עליו

הפרי הארץ אומר כשאדם אוהב משהו אזי הוא מונח בדבר שאוהב, ואז הוא מקיף אותך ואז נהיה מסך המבדיל ואתה לא יכול לראות את הקב"ה כלל, וברגע שאדם מרגיל את עצמו לראות את הפנימיות שבדבר ולא החומריות, ואז אתה שולט על הדברים ולא הם עליך, אדם צריך להרגיל את עצמו בכל דרכיו ובכל הרגשים. **והנה כשירגיל אדם עצמו בכל דרכיו והרגשיו ותשמישיו ומאורעותיו להתבונן ולדבקה בו יתברך באופן זה, אדם שעושה כן הוא מבטל בזה את כל הדינים ושם יתפרדו כל פועלי און. מחמת שיעקר הכוונה לא היתה, להפחיד אותך, כי אם לעוררו.**

כאן דורשים עבודה של אמונה

אבל מי שאין בו אמונה ודעת זה, וכדי להגיע לזה צריכים להאמין בדרך הזה, יש כאלו ששמעו כבר הרבי הזה והרבי הזה כבר שמעו את הדרך הזה ואת הדרך הזה עכשיו בוא נשמע מה יש לרבי הזה למכור לי, אבל כאן זה לא יעבוד ככה סתם לקנות תורה ווארטים וסיפורים וללכת הלאה זה כלום, אלא כאן דורשים ממך להיכנס לאמונה, והקושי הוא לבטל את עצמי ולדעת שאני לא יכול ורק הקב"ה יכול, והאמת שהקב"ה מוכן לעזור לך אבל לא שתחליט להיות כאן בעל הבית על העסק, א"כ אז נשאר במקומו למטה, וממשיך את עצמו עם החלק מהמדה העליונה, למקום הצמצום יותר, ובאין עליו אותן הדינים ח"ו. ר' אשר אמר על זה שצריכים לשום בושם באף כדי לעמוד לידך ולהתקרב אליך.

אדם שחי עם הקב"ה אז כל הזדמנויות באים אליו

אבל אחד שחי עם הקב"ה אז כל פעם שהוא מגלה את הקב"ה כל הזדמנויות באים אליו וכל מה שהוא צריך נמשך אליו, אבל אדם שנכנס לגאווה ייאוש אז כל הזדמנויות בורחים ממנו, והאמת שמאוד קל להאשים את כולם שבורחים ממנו וזה בצדק, וברגע שמגיעים לנקודה של חכמה שם האמת ואף אחד לא מציק לך ואף אחד לא רוצה לקחת ולא יכול לקחת ממך שום דבר.

אדם צריך לדעת שהמפתחות בידו

וכן בכלל ישראל, כשעובדין בדעת זה, בני ישראל הם כלל ופרט, אדם שחי עם הפרט זה ישפיע לא רק עליך אלא על כל בני ישראל. ואחד שחי ככה מוציאים כל המידות מהצמצום, ומביאים אותן למעלה. ואז, אין דינין בעולם, ואין שולטין כלל, וניתקן שביל הישר, התחלנו את המאמר שאין פורעניות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ואז אתה ממשיך את החסד עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים עלי ועל כל בית ישראל עמיה. ואז טובה באה לעולם, בשביל ודרך שתקנו, משא"כ בהיפוך ח"ו. והבן. אדם צריך לזכור שהמפתחות בידו, ומי שיש לו יראת שמים דבריו נשמעים, יראת שמים נקרא לראות את הקב"ה בכל דבר.